

Fremsat den 28. februar 2013 af miljøministeren (Ida Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kemikalier¹⁾

(Opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg, autorisationsordning for forhandlere, erhvervsmæssige brugere og rådgivere vedrørende bekæmpelsesmidler samt bødeskærpelse)

§ 1

I lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 878 af 26. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 294 af 11. april 2011, lov nr. 161 af 28. februar 2012 og senest ved § 8 i lov nr. 580 af 18. juni 2012, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnote 1* til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2003, nr. L 66, side 26,«: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36,«.

2. I § 10, stk. 1, § 39, to steder i § 39 a, § 48, stk. 4, og § 59, stk. 1, nr. 7, ændres »§ 38 e« til: »§ 38 f«.

3. I § 23, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren kan herunder fastsætte regler om opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg til forbrugere.«

4. §§ 38 b og 38 c ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 38 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om autorisation som betingelse for at forhandle, erhvervsmæssigt anvende eller rådgive om anvendelse af bekæmpelsesmidler, og om at forhandlere skal have ansatte, der er autoriserede.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om autorisationsordningen, herunder om:

1) at autorisation forudsætter bevis for at have modtaget undervisning i eller på anden vis at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af bekæmpelsesmidler,

- 2) kravene til undervisningens indhold m.v., om opnåelse og fornyelse af beviset og om generhvervelse af autorisation efter frakendelse,
- 3) at uddannelsesinstitutioner m.v., som udsteder beviser, straks efter udstedelsen skal foretage digital indberetning til miljøministeren om personer, der har opnået bevis, og
- 4) at en autorisation kan nægtes, hvis den pågældende er straffet efter § 59, stk. 2, eller efter bestemmelser, udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt., for overtrædelse af regler om plantebeskyttelsesmidler eller efter bestemmelser, udstedt i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse for overtrædelse af regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at salg af bekæmpelsesmidler, der er godkendt til professionel brug, kun må ske til personer, der er autoriserede efter regler udstedt i medfør af stk. 2.

Stk. 4. Der kan opkræves betaling til dækning af kursusudgifterne ved undervisningen, i det omfang udgifterne ikke dækkes af forskellige tilskudsordninger til undervisning.

Stk. 5. Miljøministeren fører et offentligt tilgængeligt elektronisk register over autoriserede.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om betaling af et gebyr til dækning af udgifterne til etablering af autorisationsordningen.

Stk. 7. Uddannelsesinstitutioner, som tilbyder undervisning og udstedelse af beviser i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 2, skal tillige give andre, der ikke er underlagt krav om autorisation, adgang hertil.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71.

§ 38 c. Den, der ved dom straffes for overtrædelse af regler om plantebeskyttelsesmidler efter § 59, stk. 2, eller efter bestemmelser, udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt., eller for overtrædelse af regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler efter bestemmelser, udstedt i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse, kan ved dommen frakendes en autorisation, der er meddelt efter regler udstedt i medfør af § 38 b, for et nærmere tidsrum fra 1 til 5 år.

Stk. 2. I sager som nævnt i stk. 1 kan retten ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, som kræver autorisation. Det kan i kendelsen bestemmes, at kære ikke har opsættende virkning. Afsiges der med hensyn til frakendelse af autorisation en frifindende dom i sagen, bortfalder forbuddet, selv om dommen ankes.

Stk. 3. Har en autorisation efter stk. 1 været frakendt, er opnåelse af autorisation efter frakendelsestidens udløb betinget af, at vedkommende på ny opnår autorisation efter regler, udstedt i medfør af § 38 b, stk. 1 og 2.«

5. § 38 e ophæves og i stedet indsættes i *kapitel 7*:

»§ 38 e. Ministeren kan fastsætte regler om, at den ansvarlige for en ejendom, hvorpå der erhvervsmæssigt anvendes bekæmpelsesmidler, skal føre journal over brugen af disse midler.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal indgå i den i stk. 1 nævnte journal.«

6. Efter § 38 e indsættes i *kapitel 8*:

»§ 38 f. Enhver producent eller importør af et stof, en blanding eller en anden vare skal være i besiddelse af dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de krav, der er fastsat i denne lov, i regler fastsat i medfør heraf og i EU-forordninger om de stoffer, blandinger og varer, der er omfattet af loven. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til dokumentationen.

Stk. 2. Enhver producent, der sælger et stof eller en blanding, og enhver importør af et stof eller en blanding skal være i besiddelse af følgende oplysninger om stoffet eller blandingen

- 1) handelsnavn, eller -navne,
- 2) kemisk navn,
- 3) mængden, som importeres eller sælges, og
- 4) for blandinger: kemisk navn for indholdsstofferne og vægtprocent for de indholdsstoffer, der er klassificeret som farlige eller på anden måde er reguleret.

Stk. 3. Hvis det viser sig umuligt for en importør at skaffe oplysninger, der er nævnt i stk. 2, er det tilstrækkeligt, hvis oplysningerne er indsendt til det fælles register for Beskæftigelsesministeriet og Miljøministeriet for stoffer, materialer

og produkter (Produktregisteret) og importøren har fået en bekræftelse herpå fra Produktregisteret, jf. dog stk. 1, § 10, stk. 1, og § 19.

Stk. 4. Oplysninger som nævnt i stk. 1-3 skal efter anmodning udleveres til miljøministeren eller tilsynsmyndighederne.«

7. Efter § 51 c indsættes i *kapitel 10*:

»§ 51 d. Den, der fører et register over tjenesteydere, der er tilgængeligt for danske miljømyndigheder, skal stille dette til rådighed for myndigheder i andre EU/EØS-lande på samme vilkår.«

8. I § 59, *stk. 1, nr. 6*, ændres »§ 38 b, stk. 2« til: »§ 38 b, stk. 7«.

9. I § 59, *stk. 4*, ændres »§ 38 b, stk. 1, 3, 4 og 6, § 38 c« til: »§ 38 b, stk. 1-3«, og efter »§ 38 d,« indsættes: »§ 38 e,«.

10. I § 59 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Under omstændigheder som beskrevet i § 59, stk. 2, udmåles en skærpet straf i tilfælde af markedsføring eller anvendelse af ikke godkendte plantebeskyttelsesmidler i strid med artikel 28 og 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelsen af erhverv. Det samme gælder ved overtrædelse af reglerne om besiddelse af plantebeskyttelsesmidler fastsat i medfør af lovens § 4 a.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2013, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 10.

Stk. 3. Personer, der inden ikrafttrædelsen af regler, udstedt i medfør af § 38 b, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, har et gyldigt bevis efter de hidtil gældende regler, opnår autorisation ved indsendelse af kopi af gyldigt bevis til miljøministeren. Det er dog en forudsætning for autorisationen, at personen ikke ved dom eller bødevedtagelse er straffet efter denne lovs ikrafttræden for overtrædelse af regler om plantebeskyttelsesmidler efter § 59, stk. 2, eller efter bestemmelser, udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt. eller for overtrædelse af regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse.

Stk. 4. § 38 c, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, finder anvendelse ved strafbare forhold, der begås efter ikrafttrædelse af regler udstedt i medfør af § 38 b, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Generelt om plantebeskyttelsesmidler*
3. *Hovedpunkterne i lovforslaget*
 - 3.1. *Skærpelse og ensretning af bødeniveaulet*
 - 3.1.1. *Gældende ret*
 - 3.1.1.1. *Strafudmålingen efter afgiftsloven*
 - 3.1.1.2. *Strafbestemmelserne og strafudmålingen efter kemikalieloven*
 - 3.1.2. *Om ændringerne i afgiftsloven, herunder om, hvad der straffes efter afgiftsloven*
 - 3.1.3. *Miljøministeriets overvejelser*
 - 3.1.3.1. *Hovedprincipperne i forslaget om skærpede bøder*
 - 3.1.3.1.1. *Indledning*
 - 3.1.3.1.2. *Inddeling af plantebeskyttelsesmidler i kategorier og satser som udgangspunkt for bødeberegningen*
 - 3.1.3.1.3. *Bødeberegningen ved markedsføring eller besiddelse efter import til eget brug af ulovlige plantebeskyttelsesmidler*
 - 3.1.3.1.4. *Bødeberegning ved anden besiddelse og anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler*
 - 3.1.3.1.5. *Undtagelsessituationer ved markedsføring eller anvendelse/besiddelse af visse midler*
 - 3.1.3.1.6. *Eksempler på beregning af bødestørrelser i de foreslåede kategorier*
 - 3.1.4. *Bødeudmålingen beror fortsat på en konkret vurdering*
 - 3.2. *Frakendelse og nægtelse af autorisation*
 - 3.2.1. *Gældende ret*
 - 3.2.1.1. *Reglerne for sprøjtecertifikat/sprøjtebevis og om frakendelse/nægtelse*
 - 3.2.2. *Forslaget*
 - 3.2.2.1. *Nægtelse og frakendelse af autorisationer*
 - 3.3. *Opbevaring af bekæmpelsesmidler*
 - 3.3.1. *Gældende ret*
 - 3.3.2. *Forslaget*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
6. *Økonomiske og administrative konsekvenser for borgere*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Lovforslaget sigter mod at skærpe straffene i sager, hvor erhvervsmæssig markedsføring eller anvendelse af ikke godkendte plantebeskyttelsesmidler udgør en grovere overtrædelse af reglerne herom i plantebeskyttelsesmiddelforordningen. Det samme gælder ved grovere overtrædelser af reglerne om besiddelse af plantebeskyttelsesmidler.

Herudover foreslås der på to områder indført bemyndigelsesbestemmelser for miljøministeren.

Det drejer sig om bemyndigelse til at fastsætte regler om autorisation af erhvervsmæssige brugere af bekæmpelsesmidler, rådgivere, forhandlere og ansatte hos forhandlere,

herunder om nægtelse af autorisationer. Bestemmelsen vil i første omgang alene blive brugt til at fastsætte autorisationsordninger vedrørende plantebeskyttelsesmidler for erhvervsmæssige brugere og ansatte hos forhandlere. Derudover indsættes i loven en bestemmelse om adgang til frakendelse af sådanne autorisationer ved dom. I loven indsættes desuden en bemyndigelse til at fastsætte regler om opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg til forbrugere.

I forbindelse med den politiske aftale om en sprøjtemiddelstrategi for 2013-2015 (»Beskyt vand, natur og sundhed«) er aftaleparterne bestående af regeringen, Venstre, Konservative og Enhedslisten enige om, at der med strategien sikres mere effektiv og proportional kontrol – herunder

større bøder. Aftaleparterne har noteret sig fremsættelsen af nærværende lovforslag.

2. Generelt om plantebeskyttelsesmidler

Plantebeskyttelsesmidler er sammen med biocidmidler at rubricere som bekæmpelsesmidler. Den nærmere definition på henholdsvis et plantebeskyttelsesmiddel og et biocidmiddel fremgår af de respektive EU-reguleringer på de to områder. Reglerne om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler findes i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (herefter plantebeskyttelsesmiddelforordningen). Forordningen regulerer markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler. Et plantebeskyttelsesmiddel skal være godkendt i Danmark, før det må markedsføres og anvendes i Danmark.

Kemikalieloven indeholder herudover i kapitel 7, jf. §§ 38 a-d, forskellige bemyndigelser, hvorefter der kan fastsættes diverse regler om anvendelse af plantebeskyttelsesmidler.

Supplerende regler om plantebeskyttelsesmidler findes i bekendtgørelse nr. 702 af 24. juni 2011 om bekæmpelsesmidler med senere ændringer (herefter bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen), som blandt andet regulerer den lovlige besiddelse.

Salg af plantebeskyttelsesmidler er belagt med afgift. Reglerne om opkrævning af afgift af solgte plantebeskyttelsesmidler findes i lov om afgift af bekæmpelsesmidler, lov bekendtgørelse nr. 57 af 30. januar 2008 med senere ændringer (herefter afgiftsloven).

Der er derudover fastsat regler om plantebeskyttelsesmidler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (herefter rammedirektivet). Rammedirektivet er bl.a. implementeret ved lov nr. 294 af 11. april 2011 om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter og forskellige andre love (se L 115, FT-samling 2010-11) samt bekendtgørelser udstedt i medfør heraf. Visse bestemmelser i rammedirektivet har dog senere implementeringsfrister og er endnu ikke implementeret.

Rammedirektivet indeholder i artikel 5 bl.a. bestemmelser om adgang til uddannelse for alle professionelle brugere, distributører og rådgivere vedrørende pesticider og anvendelsen heraf m.v. Af bilag 1 i rammedirektivet fremgår en række krav og betingelser til uddannelsen. Her er blandt andet nævnt relevant lovgivning om pesticider og anvendelse heraf, eksistensen og risiciene ved ulovlige pesticider og metoder til at identificere sådanne produkter, de farer og risici, der er forbundet med pesticider, og hvordan de kan identificeres og begrænses.

Der skal være adgang til grundlæggende samt supplerende uddannelse. Senest den 26. november 2013 skal medlemsstaterne indføre certifikatordninger, der kan dokumentere, at de professionelle brugere, distributører og rådgivere har erhvervet fyldestgørende viden om plantebeskyttelsesmidler og anvendelsen heraf m.v. Certifikatordningerne skal inde-

holde krav og procedurer for tildeling, fornyelse og inddragelse af certifikater. Herudover stiller direktivet i artikel 6, stk. 1, krav om, at forhandlere skal have tilstrækkeligt mange ansatte, som har et certifikat, med henblik på rådgivning af kunder i salgsøjeblikket. Dette krav skal være gennemført i branchen senest den 26. november 2015. Efter artikel 6, stk. 2, er der også krav om, at der kun må ske salg af plantebeskyttelsesmidler til professionel brug til personer, der er i besiddelse af et certifikat.

3. Hovedpunkterne i lovforslaget

3.1. Skærpelse og ensretning af bødeniveauet

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Strafummålingen efter afgiftsloven

Det fremgår af § 1, stk. 1, i afgiftsloven, at der skal betales afgift af plantebeskyttelsesmidler, der er godkendelsespligtige efter kemikalieloven.

SKAT beregner afgiften som en værdiafgift med differentierede afgiftssatser for tre hovedtyper af bekæmpelsesmidler. Afgiftsgrundlaget for beregningen vil normalt være engrosprisen på det ulovlige plantebeskyttelsesmiddel, som f.eks. vil fremgå af en faktura.

For varer, der modtages fra udlandet, og som ikke gøres til genstand for omsætning, fastsættes den afgiftspligtige værdi af SKAT på grundlag af indkøbsprisen med tillæg af de omkostninger og den avance, der i almindelighed skønnes at indgå i den afgiftspligtige værdi for sådanne varer.

Manglende afgiftsbetaling straffes i dag efter § 40, stk. 1, nr. 1, 2 og 6, i afgiftsloven. På baggrund af afgiftsunddragelsen fastsættes en bøde. Ved bødefastsættelsen skelnes der mellem, om overtrædelsen af afgiftsloven er begået med forset til afgiftsunddragelsen eller ved grov uagtsomhed. I sager, hvor overtrædelsen af afgiftsloven er begået forsætligt, og hvor afgiftsunddragelsen er på 100.000 kr. eller derunder, beregnes bøden som et beløb svarende til $\frac{1}{2}$ af den del af afgiften, der ligger under 30.000 kr. samt 100 % af den del, der ligger over 30.000 kr. Det betyder, at en afgiftsunddragelse på 50.000 kr. vil kunne straffes med en bøde på $((30.000 \text{ kr.} \times \frac{1}{2}) + (50.000 \text{ kr.} - 30.000 \text{ kr.} \times 1)) = 35.000 \text{ kr.}$ I sager, hvor overtrædelsen af afgiftsloven er begået forsætligt, og hvor afgiftsunddragelsen overstiger 100.000 kr., vil der kunne idømmes frihedsstraf samt en tillægsbøde, som beregnes som et beløb svarende til $\frac{1}{2}$ af afgiftsunddragelsen.

I sager, hvor overtrædelse af afgiftsloven er begået ved grov uagtsomhed, og uanset størrelsen på afgiftsunddragelsen, beregnes bøden som et beløb svarende til $\frac{1}{4}$ af den del af afgiften, der ligger under 30.000 kr. samt $\frac{1}{2}$ af den del, der ligger over 30.000 kr. Det betyder, at en afgiftsunddragelse på 50.000 kr. vil kunne straffes med en bøde på $((30.000 \text{ kr.} \times \frac{1}{4}) + (50.000 \text{ kr.} - 30.000 \text{ kr.} \times \frac{1}{2})) = 17.500 \text{ kr.}$

Udover bøden vil SKAT også opkræve den undtagne afgift. Hertil kommer, at der i sager om ulovlige bekæmpel-

sesmidler ofte samtidig med straffen for afgiftsunddragelsen efter afgiftsloven vil blive fastsat en straf for overtrædelse af kemikalielovens regler.

Som nærmere omtalt nedenfor medfører den seneste – og endnu ikke ikrafttrådte - ændring af afgiftsloven, at SKAT som altovervejende hovedregel fremover ikke ved markedsføring af ulovlige plantebeskyttelsesmidler kan beregne og opkræve afgiften, ligesom der ikke kan idømmes en bøde efter afgiftsloven for afgiftsunddragelsen. Der henvises herom til afsnit 3.1.2. nedenfor.

3.1.1.2. Strafbestemmelserne og strafudmålingen efter kemikalieloven

Det følger af artikel 28 i plantebeskyttelsesmiddelforordningen, at et plantebeskyttelsesmiddel med visse undtagelser ikke må markedsføres eller anvendes, medmindre det er godkendt i den pågældende medlemsstat i henhold til forordningen. Det følger endvidere af artikel 53 i forordningen, at plantebeskyttelsesmidler, der ikke er godkendt, kan tillades markedsført med henblik på en begrænset kontrolleret anvendelse på baggrund af en dispensation.

Markedsføring eller anvendelse af plantebeskyttelsesmidler i strid med plantebeskyttelsesmiddelforordningen og dennes overgangsregler, straffes efter kemikalielovens § 59, stk. 1, nr. 1, med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Det følger endvidere af § 35 i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen, at et plantebeskyttelsesmiddel, der ikke er godkendt i Danmark i henhold til plantebeskyttelsesmiddelforordningen, med enkelte undtagelser ikke må besiddes. Bestemmelsen er udstedt med hjemmel i kemikalielovens § 4 a. Det er ligeledes forbudt at besidde plantebeskyttelsesmidler med etiketter, der ikke er affattet på dansk. Det følger af kemikalielovens § 59, stk. 4, 1. pkt., at der kan fastsættes straf af bøde i regler, der udstedes i medfør af bl.a. § 4 a.

Af kemikalielovens § 59, stk. 2, følger, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelsen er 1) voldt skade på menneskers eller husdyrs liv eller sundhed eller fremkaldt fare derfor, 2) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor, eller 3) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel, herunder ved besparelser, for den pågældende selv eller andre. Af kemikalielovens § 59, stk. 4, 2. pkt. fremgår, at tilsvarende bestemmelser kan fastsættes i regler udstedt med hjemmel i bl.a. lovens § 4 a. Denne bemyndigelse er udnyttet i bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsens § 58, stk. 2.

I sager om markedsføring af ulovlige plantebeskyttelsesmidler vil der ofte samtidig være tale om afgiftsunddragelse efter afgiftsloven, og der vil i disse situationer som oftest blive straffet efter begge regelsæt.

I dag foretages strafudmålingen efter kemikalieloven ud fra en risikovurdering af midlets farlighed sammenholdt med mængden af det pågældende middel. Risikovurderingen foretages af Miljøstyrelsen, og i praksis sker det i en del

tilfælde, at domstolene lægger denne vurdering til grund ved afgørelse af sagen.

Som eksempel på anvendelse af kemikalielovens § 59, stk. 1, kan nævnes en dom fra 2003, hvor bøden var på 6.000 kr. for anvendelse af 100 liter ulovlige plantebeskyttelsesmidler. Et andet eksempel er en landsretsdom fra 2002, hvor bøden efter kemikalielovens § 59, stk. 1, var på 75.000 kr. for import af 7.200 liter ulovlige plantebeskyttelsesmidler. Landsretten lagde ved udmålingen af bødens størrelse vægt på forholdets karakter, herunder at der var tale om større mængder af kemiske produkter importeret erhvervs-mæssigt med henblik på videresalg til en større kreds.

Kemikalielovens § 59, stk. 2, der blev indført med virkning fra 1. juli 1997, anvendes i praksis kun i et mindre antal sager om markedsføring og anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler. Som eksempel på anvendelse af kemikalielovens § 59, stk. 2, kan nævnes en dom fra 2007, hvor der i perioden 2003-2006 var importeret 43,9 kg og 2.225 liter ulovlige plantebeskyttelsesmidler, som havde en samlet værdi af 470.934 kr., hvorved det offentlige var blevet unddraget en afgift på 157.676 kr. I denne sag fandt byretten, at overtrædelse af kemikalieloven og afgiftsloven skulle straffes med betinget fængsel samt en tillæggsbøde på 100.000 kr. Som et andet eksempel kan nævnes en dom fra 2007, hvor der i perioden 2004-2006 var importeret mere end 200 liter ulovlige plantebeskyttelsesmidler, som havde en samlet værdi af 42.079 kr., hvorved det offentlige var blevet unddraget en afgift på 14.026 kr. I denne sag fandt byretten, at overtrædelse af kemikalieloven og afgiftsloven skulle straffes med en bøde på 23.500 kr. Af byretsdommen fremgår det, at retten ved strafudmålingen lagde vægt på dels størrelsen af den samlede afgiftsunddragelse og dels den betydelige mængde plantebeskyttelsesmidler, der var indført over en længere periode. Landsretten stadfæstede byrettens dom i 2008.

Med henblik på at indføre skærpede regler om håndhævelse kan i øvrigt nævnes, at Folketinget ved lov nr. 161 af 28. februar 2012 om ændring af kemikalieloven vedtog nogle nye regler, hvorefter tilsynsmyndigheden kan beslaglægge ulovlige varer. Formålet med lovændringen var bl.a. at sikre, at ulovlige varer ikke bliver forbrugt eller fjernet.

3.1.2. Om ændringerne i afgiftsloven, herunder om, hvad der straffes efter afgiftsloven

Som nævnt i afsnit 3.1.1.1. skal der i dag betales en afgift, der beregnes som en værdiafgift. Ved lov nr. 594 af 18. juni 2012 blev afgiftsloven ændret. Loven træder først i kraft ved skatteministerens bestemmelse herom, da ikrafttræden skal afvente EU-Kommissionens godkendelse. Skatteministeren sætter loven i kraft den førstkommande 1. juli eller 1. januar efter EU-Kommissionens godkendelse.

Formålet med ændringen er at bidrage til en generel reduktion i anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler samt til substitution af de mest belastende plantebeskyttelsesmidler, der skal afløses af plantebeskyttelsesmidler med en mindre sundheds- og miljømæssig belastning. Dette opnås ved, at der indføres et nyt afgiftssystem, hvor afgiften beregnes som

en mængdeafgift, hvor de miljø- og sundhedsmæssigt mest belastende midler får en høj afgift, og de mindst belastende midler får en lav afgift.

Ændringen medfører, at SKAT fremover ikke kan beregne og opkræve afgift for ulovlige - det vil sige ikke godkendte - plantebeskyttelsesmidler, ligesom der ikke kan fastsættes en bøde efter afgiftsloven for afgiftsunddragelse for ulovlige plantebeskyttelsesmidler. Årsagen til, at SKAT ikke vil kunne beregne en bøde for afgiftsunddragelsen, er, at en sådan beregning forudsætter viden om plantebeskyttelsesmidlernes indhold og sammensætning samt forudsætter, at plantebeskyttelsesmidlerne er risikovurderet og efterfølgende godkendt i Danmark.

En afgiftsunddragelse, som er sket ved at markedsføre plantebeskyttelsesmidler, der ikke er godkendt i Danmark med dertil hørende fare for miljø og sundhed, foreslås derfor på anden vis inddraget fra dem, der har overtrådt reglerne. Det fremgår således af pkt. 3.2.3.2 om ulovlig import i lov-bemærkningerne til den seneste ændring af afgiftsloven (se L 171 om ændring af lov om afgift af bekæmpelsesmidler (Omlægning af afgiften på plantebeskyttelsesmidler til mængdeafgift differentieret efter sundheds- og miljøkriterier og forenkling af afgiften på biocider m.v.), FT 2011-12):

»Ændringerne i afgiftsloven medfører, at der fremover ikke vil kunne beregnes og opkræves afgift af ulovligt midler, der ikke kan lovliggøres, da der hos Miljøstyrelsen ikke foreligger de nødvendige oplysninger til at indplacere midlerne afgiftsmæssigt.

Samlet betyder ændringerne i afgiftslovgivningen, at nogle sager om ulovlig import skal afgøres og sanktioneres efter miljølovgivningen. I andre tilfælde kan midlet lovliggøres, hvis der er tale om parallelimport af et identisk produkt, dermed kan afgiften beregnes. Når der er tale om et middel, der ikke er identisk med et allerede godkendt middel, så skal for afgiftsunddragelsen indgå som et element i den samlede sanktion efter miljølovgivningen. Man må i den sammenhæng anlægge et skøn for, hvor stor en fortjeneste, der er ved at undgå afgiften og anvendelsen af et sådant middel.«

Ændringen i afgiftsloven medfører således – når denne træder i kraft - at sager vedrørende import af ikke godkendte plantebeskyttelsesmidler fremover som hovedregel alene skal strafsanktioneres efter miljølovgivningen og ikke som i dag efter såvel afgiftsloven (for afgiftsunddragelsen) som kemikalieloven (for markedsføring af ulovlige plantebeskyttelsesmidler). Der skal ved sanktionen efter miljølovgivningen tages hensyn til den fortjeneste eller sparede afgift, som opnås ved afgiftsunddragelsen.

Der vil dog kunne forekomme (antageligt ganske få) sager om såkaldt parallelimport. Parallelimport er ikke defineret i lovgivningen, men efter plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 52 er parallelhandel (dvs. import til Danmark) beskrevet som den situation, hvor en medlemsstat (her Danmark) fastslår, at plantebeskyttelsesmidlets sammensætning er identisk med sammensætningen af et plantebeskyttelsesmiddel, som allerede er godkendt i Danmark. Det betyder, at hvis der er et godkendt produkt på det danske marked, så vil

et identisk produkt efter ansøgning og behandling efter en forenklet procedure kunne opnå en parallelgodkendelse og derved blive lovliggjort. Det følger af plantebeskyttelsesmiddelforordningen, at tilladelse til parallelhandel skal meddeles af den godkendende myndighed inden for 45 arbejdsdage, efter at sagen er fuldt oplyst. I sådanne tilfælde vil sagerne fortsat skulle afgøres og sanktioneres efter både afgiftsloven og miljølovgivningen, forudsat at plantebeskyttelsesmidlet rent faktisk opnår en godkendelse.

Det vil i disse situationer således være muligt for SKAT at beregne afgiften, der vil være den samme som for det godkendte identiske produkt, og afgiftsunddragelsen skal strafsanktioneres efter afgiftsloven på samme måde som for øvrige godkendte midler, hvor der ikke er svaret afgift, ligesom den undtagne afgift opkræves.

Der vil i disse sager, som nævnt ovenfor, fortsat tillige skulle ske en strafsanktionering efter miljølovgivningen, eftersom produktet ikke var godkendt i Danmark på gernings-tidspunktet. Det foreslås, at strafsanktioneringen efter miljølovgivningen i disse sager sker således, at den samlede straf samt opkrævning af afgiften ligger på samme niveau som i de sager, hvor der alene sker en strafudmåling efter miljølovgivningen, jf. herom nedenfor om kategori GRØN-sager.

3.1.3. Miljøministeriets overvejelser

Formålet med at hæve bødeniveauet er at sikre, at det ikke skal kunne betale sig at markedsføre, besidde eller anvende ulovlige plantebeskyttelsesmidler, at styrke den præventive effekt samt at sikre en ensartet bødefastsættelse i sager om overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler. Gentagne sager med markedsføring, besiddelse og anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler har vist, at der er behov for yderligere stramninger af lovgivningen for at opnå en reel præventiv effekt. Også forslaget om nægtelse og frakendelse af autorisationer til erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler (se afsnit 3.2.2.), skal ses i lyset af ønsket om større incitament til at overholde reglerne om plantebeskyttelsesmidler. Hertil kommer, at der som nævnt i afsnit 3.1.2. træder nye regler om afgift af bekæmpelsesmidler i kraft, som medfører, at der i de fleste tilfælde ikke længere kan opkræves afgift af ulovlige plantebeskyttelsesmidler efter afgiftsloven.

Det nuværende bødeniveau for overtrædelser af reglerne om plantebeskyttelsesmidler findes generelt for lavt for overtrædelser, der er begået i forbindelse med udøvelsen af erhverv. Hertil kommer, at bøder på få tusinde kroner har en meget begrænset præventiv effekt. Ved gennemgang af en række bødeforelæg og domme i perioden fra 2002 og frem til i dag kan det endvidere konstateres, at bøderne varierer selv i forholdsvis ensartede sager. Det nuværende bødeniveau giver herudover ofte intet eller kun et meget begrænset økonomisk incitament til at overholde reglerne.

Som eksempler på sager, hvor bøderne findes for lave i forhold til overtrædelsens alvor kan nævnes en sag, hvor bøden efter kemikalieloven var på 10.000 kr. og efter afgiftsloven på 7.000 kr. for ulovlig import af 880 kg plantebeskyttelsesmidler. Der var i sagen unddraget 29.828 kr. i afgift. Et

andet eksempel er en sag, hvor bøden efter kemikalieloven var på 5.000 kr. for ulovlig import af 150 liter plantebeskyttelsesmidler. Der var i sagen unddraget 1.891 kr. i afgift, men der blev ikke nedlagt påstand om bøde for afgiftsunddragelsen.

For at fjerne incitamentet til at overtræde reglerne foreslås derfor en betydelig skærpelse af bødeniveauet i sager, hvor markedsføring, anvendelse eller besiddelse af ikke godkendte plantebeskyttelsesmidler udgør en grovere overtrædelse af reglerne, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelse af erhverv. Skærpelsen skal tillige ses i sammenhæng med indførelsen af et ændret system til beregning af afgifter for plantebeskyttelsesmidler i den seneste ændring af afgiftsloven.

3.1.3.1. Hovedprincipperne i forslaget om skærpede bøder

3.1.3.1.1. Indledning

Det foreslås, at der i kemikalieloven indsættes en ny bestemmelse (ny § 59, stk. 6, se lovforslaget § 1, nr. 10), hvorefter der skal udmåles en skærpet straf for markedsføring, anvendelse eller besiddelse af ikke godkendte plantebeskyttelsesmidler. Der vurderes at være behov for et større incitament til at overholde reglerne i netop disse sagstyper, mens der ikke for nærværende ses behov for at indføre regler om skærpet straf i sager om f.eks. ulovlig anvendelse af et godkendt plantebeskyttelsesmiddel (f.eks. anvendt på græs, men kun godkendt til anvendelse på korn).

Det foreslås, at udmåling af en skærpet straf kun gælder for overtrædelser, der er begået i forbindelse med udøvelsen af erhverv. Rent private forhold, eksempelvis anvendelse af et ulovligt middel i en privat have, er således ikke omfattet af forslaget.

Udmåling af en skærpet bøde efter forslaget forudsætter – udover at lovovertrædelsen sker i erhvervsmæssig sammenhæng – at der er tale om overtrædelser, som sanktioneres efter lovens § 59, stk. 2, eller efter tilsvarende regler (udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt.) i sager om ulovlig besiddelse efter bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen, dvs. i sager, hvor der foreligger forsæt eller grov uagtsomhed, og der ved overtrædelsen enten er voldt skade eller fare for skade på miljø eller sundhed – eller der er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel, herunder besparelse for den pågældende selv eller andre.

Domfældelse eller vedtagelse af bødeforlæg sker som nævnt i dag næsten udelukkende efter kemikalielovens § 59, stk. 1, på trods af, at domfældelse eller vedtagelse af bødeforlæg formentlig i mange tilfælde ville kunne ske efter lovens § 59, stk. 2, idet overtrædelsen må anses for begået forsætligt eller groft uagtsomt, og der er opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel eller besparelse. Herudover vil der i øvrigt også som oftest foreligge fare for miljøskade.

Der bør således fremover tillige være en skærpet opmærksomhed på, at tiltale rejses, og dermed at grundlag etableres for domfældelse, efter lovens § 59, stk. 2, eller tilsvarende regler udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt., om skærpet

strafudmåling, når betingelserne herfor er opfyldt. Udover betydning for anvendelsen af den foreslåede nye § 59, stk. 6, om en skærpet strafudmåling vil dette endvidere have betydning for, hvornår en autorisation kan frakendes, jf. herom nedenfor i afsnit 3.2.2.

I tilknytning til § 59, stk. 6, jf. stk. 2 foreslås et vejledende »bøde-katalog«, der opdeles i RØDE, GULE og GRØNNE plantebeskyttelsesmidler, alt afhængig af om aktivstoffet i det plantebeskyttelsesmiddel, som er markedsført, anvendt eller besiddet ulovligt, ikke er godkendt i EU (RØDE), er godkendt i EU, men hvor midlet ikke er godkendt i Danmark (GULE), eller hvor et andet (identisk eller næsten identisk) middel med det pågældende aktivstof er godkendt i Danmark (GRØNNE). Med bøde-kataloget foreslås en bødesats pr. liter eller kilo plantebeskyttelsesmiddel, der differentieres efter, hvilken type plantebeskyttelsesmiddel der er tale om (insektmiddel, ukrudtsmiddel, svampemiddel osv.). Med de foreslåede bødesatser sker der en differentiering, baseret på betragtninger om, hvor potentielt problematisk eller belastende, det konkrete plantebeskyttelsesmiddel vurderes at være.

Herudover foreslås der indført minimumsbøder, således at en bøde også bliver følelig i situationer, hvor mængden eller farligheden af et produkt ikke er så stor.

Bøde-kataloget og dettes opdeling i forskellige kategorier hænger nøje sammen med den seneste ændring af afgiftsloven, der er beskrevet i afsnit 3.1.2. ovenfor. Kataloget tager således afsæt i den beregningsmodel, der er anvendt ved denne ændring af afgiftsloven. Forslaget om skærpede bøder foreslås således også først at skulle træde i kraft, når den ændrede afgiftslov træder i kraft, jf. bemærkningerne til § 2, stk. 2.

Afgiftslovens nye regler for beregning af afgift på plantebeskyttelsesmidler adskiller sig markant fra den hidtidige værdiafgiftsberegning, idet et relativt billigt plantebeskyttelsesmiddel fremadrettet potentielt set kan blive belagt med en meget høj afgift, hvis plantebeskyttelsesmidlet udgør en stor belastning for miljø og sundhed og omvendt. Størrelsen af den »sparede« afgift og den potentielle miljø- og sundhedsmæssige belastning ved markedsføring af ulovlige plantebeskyttelsesmidler bør derfor også afspejle sig i bødestørrelsen i de sager, som efter den seneste ændring af afgiftsloven alene skal afgøres og sanktioneres efter miljølovgivningen, og hvor der derfor ikke længere sker en opkrævning af en afgift. Det må ikke kunne betale sig at markedsføre, besidde eller anvende ulovlige plantebeskyttelsesmidler, og usikkerheden ved at anvende et produkt, som ikke er godkendt, bør komme lovovertræderen til skade.

Nedenfor beskrives de tre kategorier, som det foreslåede bøde-katalog indeholder.

3.1.3.1.2. Inddeling af plantebeskyttelsesmidler i kategorier og satser som udgangspunkt for bødeberegningen

RØD

Plantebeskyttelsesmidler, der hører til denne gruppe, skønnes at være de mest – eller potentielt mest - problematiske/belastende plantebeskyttelsesmidler. RØDE plantebeskyttelsesmidler defineres ved, at de indeholder aktivstoffer, som ikke er optaget på listen over godkendte aktivstoffer, jf. Kommissionens forordning nr. 540/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 for så vidt angår listen over

godkendte aktivstoffer. Midler med aktivstoffer, der ikke er optaget på listen, kan ikke lovligt markedsføres eller anvendes i EU.

For RØDE plantebeskyttelsesmidler vil det ikke være muligt at beregne den afgift, der skulle være betalt efter afgiftsloven, hvis midlet var godkendt, da det RØDE plantebeskyttelsesmiddel ikke er godkendt i EU. Derfor vil et tilstrækkeligt datagrundlag ikke være tilgængeligt for at kunne foretage en egentlig beregning efter afgiftslovens principper.

Der foreslås følgende satser for beregning af bøder for RØDE plantebeskyttelsesmidler:

Tabel 1 - satser for 8 typer af plantebeskyttelsesmidler inddelt i 5 grupper

Type af plantebeskyttelsesmiddel	»sats« pr. kg/liter i kr.
1) vækstreguleringsmidler, 2) algemidler og desinfektionsmidler samt 3) afskrækningsmidler	100
4) ukrudtsmidler	1.000
5) svampemidler	300
6) insektmidler	4.000
7) jorddesinfektionsmidler og 8) rodenticider	800

De foreslåede satser som grundlag for beregning af bøder tager afsæt i beregningsprincipperne i den ændrede afgiftslov. Satserne er fastsat ud fra en samlet vurdering af middeltypens (potentielle) farlighed. Der er samtidig taget hensyn til belastningsniveauet, gennemsnitligt forbrugsmønster (dvs. hvor stor afgiften, hvis den var trådt i kraft, ville være for de lovlige midler, der indkøbes i dag) og på afgiftsspændet mellem de i dag godkendte produkter inden for de 8 typer af plantebeskyttelsesmidler. Der foreslås derfor en opdeling af satserne afhængig af, hvilken type plantebeskyttelsesmiddel der er tale om, idet miljøbelastningen for hver type plantebeskyttelsesmiddel er forskellig – og dermed ville afgiften, hvis der blev opkrævet afgifter af ulovlige plantebeskyttelsesmidler, også være forskellig. Opdelingen i sådanne grupper er således sket ud fra en generel betragtning.

Satserne er dog fastsat i den øvre del af afgiftsspændet for de fem grupper ud fra en formodning om, at de ulovlige plantebeskyttelsesmidler, som vil blive markedsført, anvendt eller besiddet, vil være midler, som har en stor miljøbelastning og derfor ville placere sig i den øvre del af afgiftsspændet for den enkelte gruppe, hvis der skulle betales afgift efter den ændrede afgiftslov.

GUL

GULE plantebeskyttelsesmidler defineres som plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktivstoffer, der er godkendt i EU, men som ikke indgår i midler, der er godkendt i Danmark enten på grund af nationale forhold, f.eks. grundvandsrisiko, eller fordi der er tale om plantebeskyttelsesmid-

ler, som ikke er søgt godkendt i Danmark. Derfor vil et tilstrækkeligt datagrundlag ikke være tilgængeligt for at kunne foretage en egentlig beregning efter afgiftslovens principper. Det er derfor heller ikke for GULE plantebeskyttelsesmidler muligt at beregne den afgift, der skulle være betalt efter afgiftsloven, hvis midlet var godkendt, hvorfor det også her foreslås, at bødeberegningen for GULE plantebeskyttelsesmidler tager udgangspunkt i satserne nævnt ovenfor i Tabel 1. Dog skønnes det, at plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktivstoffer, som er godkendt i EU, er mindre problematiske/belastende end de, der ikke er godkendt i EU (RØDE). Derfor fastsættes satserne for GULE plantebeskyttelsesmidler til 75 % af satsen i den enkelte gruppe pr. liter eller kg plantebeskyttelsesmiddel, som nævnt i Tabel 1.

GRØN

GRØNNE plantebeskyttelsesmidler defineres som plantebeskyttelsesmidler, der indeholder aktivstoffer, der allerede indgår i plantebeskyttelsesmidler, som er godkendt i Danmark. De kan være identiske eller næsten identiske med plantebeskyttelsesmidler, der er godkendt i Danmark. Dog vil et GRØNT plantebeskyttelsesmiddel ikke være godkendt i Danmark, idet det er importeret fra udlandet og bærer en etiket, der ikke er affattet på dansk. Der kan derudover være forskel i produktsammensætningen, som vil kunne bevirke, at et GRØNT plantebeskyttelsesmiddel heller ikke vil kunne godkendes i Danmark. Det foreslås, at bødeberegningen i sager, hvor der er sket markedsføring, anvendelse eller besiddelse af GRØNNE plantebeskyttelsesmidler tager ud-

gangspunkt i et skøn, der foretages med direkte udgangspunkt i afgiftsloven på baggrund af oplysninger om, hvilket aktivstof der indgår i midlet. Udgangspunktet for bødeberegningen fastsættes således på baggrund af den afgift, der gælder for et næsten tilsvarende plantebeskyttelsesmiddel, som er godkendt i Danmark, og som indeholder det samme aktivstof. Hvis der på tidspunktet for markedsføring, besiddelse eller anvendelse er godkendt mere end et plantebeskyttelsesmiddel med det pågældende aktivstof i Danmark, skal bødeberegningen tage udgangspunkt i afgiftssatsen for det plantebeskyttelsesmiddel, der har den højeste afgift (efter den ændrede afgiftslov).

Miljøstyrelsen udarbejder en gang årligt en liste over samtlige godkendte plantebeskyttelsesmidler med angivelse af afgiften for hvert enkelt middel. Denne liste gøres tilgængelig på Miljøstyrelsens hjemmeside (www.mst.dk).

3.1.3.1.3. Bødeberegningen ved markedsføring eller besiddelse efter import til eget brug af ulovlige plantebeskyttelsesmidler

Fra plantebeskyttelsesmiddelforordningens ikrafttrædelse den 14. juni 2011 udgik begrebet import – forstået som import af plantebeskyttelsesmidler til Danmark fra et andet EU land - fra kemikalielovens kap 7 og blev i stedet omfattet af begrebet markedsføring i forordningens art. 28. Forordningen definerer i art. 3, nr. 9, markedsføring som værende: »besiddelse med henblik på salg i fællesskabet, herunder udbydelse til salg eller anden overførsel, som finder sted mod eller uden vederlag, samt selve salget og distributionen og andre former for overførsel, men ikke tilbagelevering til den foregående sælger«. Import af plantebeskyttelsesmidler til eget brug er således ikke omfattet af forordningens definition på markedsføring. Efter afgiftsloven opstår der et afgiftskrav ved import til Danmark, og der skal derfor tages højde for dette i sanktioneringen. Der skelnes i forslaget til bødetakster således ikke mellem import med henblik på videre salg og besiddelse som følge af import til eget forbrug. Begrundelsen herfor er, at modellen for bødeberegningen ellers forholdsvist let ville kunne udhules, idet det vil være særdeles vanskeligt at modbevise en påstand om, at en import er sket til eget brug og ikke med videresalg for øje.

Ved bødeberegning for sager om markedsføring eller besiddelse efter import til eget brug af RØDE eller GULE plantebeskyttelsesmidler foreslås det, at bøden udmåles efter de nævnte satser i *Tabel 1*, tillagt en procentvis forhøjelse. For de GRØNNE plantebeskyttelsesmidler tager bødeberegningen udgangspunkt i et skøn, der foretages med direkte udgangspunkt i afgiftsloven på baggrund af oplysninger om, hvilket aktivstof der indgår i midlet, jf. herom nærmere afsnit 3.1.3.1.2 ovenfor.

For alle tre kategorier af plantebeskyttelsesmidler (RØDE, GULE og GRØNNE) udgør den tillagte forhøjelse 100 %. Den samlede bøde for markedsføring af f.eks. 20 kg ulovlige RØDE ukrudtsmidler (jf. *Tabel 1*) vil derfor være: $(20 \times 1.000 = 20.000 + 20.000) = 40.000$ kr. For 20 kg ulovlige GULE ukrudtsmidler vil bøden være $20 \times 1000/0,75 = 15.000 + 15.000) = 30.000$ kr. For 20 kg ulovlige GRØNNE

ukrudtsmidler vil bøden være: $(20 \times \text{afgiftssatsen (jf. afsnit 3.1.3.1.2.)} = \text{beløb} + \text{det samme beløb}) = \text{samlede bøde}$.

Begrundelsen for, at bøden skal tillægges en procentvis forhøjelse, er dels, at der skal tages højde for, at lovovertræderen ikke – som hvis der var tale om et godkendt middel – skal betale en afgift efter afgiftsloven, og dermed har lovovertræderen opnået en besparelse, dels et ønske om at hæve bødeniveauerne.

Bødestørrelsen skal derfor ses som en samlet bøde for den opnåede økonomiske fordel ved ikke at betale afgift samt for overtrædelse af reglerne om markedsføring af ulovlige plantebeskyttelsesmidler. Da der ved bødeberegningen indregnes, at lovovertræderen har opnået en økonomisk fordel ved ikke at have betalt afgift, skal der ikke ske konfiskation af en opnået økonomisk gevinst i disse sager.

Det foreslås samtidig, at en bøde ved markedsføring af ulovlige plantebeskyttelsesmidler som minimum skal udgøre 30.000 kr. for RØDE plantebeskyttelsesmidler, minimum 20.000 kr. for GULE plantebeskyttelsesmidler og minimum 10.000 kr. for GRØNNE plantebeskyttelsesmidler.

I de få situationer, hvor der er tale om parallelimport, og hvor produktet opnår en godkendelse indenfor den fastsatte frist, vil afgiften kunne beregnes, og afgiftsunddragelsen skal derfor sanktioneres efter afgiftsloven på lige fod med, hvad der gælder ved afgiftsunddragelse for godkendte produkter. Hertil kommer strafsanktioneringen efter kemikalieloven for den ulovlige markedsføring, (se i øvrigt afsnit 3.1.2.).

3.1.3.1.4. Bødeberegning ved anden besiddelse og anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler

For sager, der alene vedrører besiddelse eller anvendelse, hvor straffesagen ikke tillige angår markedsføring eller besiddelse efter import til eget brug af ulovlige plantebeskyttelsesmidler, kan der ikke ved bødeberegningen indlægges en generel antagelse om, at lovovertræderen har opnået en økonomisk fordel i form af en sparet afgift. Bødeberegningen for anvendelse eller besiddelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler foreslås dog stadig at tage udgangspunkt i satserne, som nævnt ovenfor under afsnit 3.1.3.1.2., idet disse angiver et skøn over den miljø- og sundhedsmæssige belastning, som det pågældende plantebeskyttelsesmiddel kan udgøre, når det anvendes – og dermed også for lovovertrædelsens alvor. Den samlede bøde for besiddelse eller anvendelse af f.eks. 20 kg ulovlige RØDE ukrudtsmidler (jf. *Tabel 1*) vil derfor være: $(20 \times 1.000) = 20.000$. For 20 kg ulovlige GULE ukrudtsmidler (jf. *Tabel 1*) vil bøden være: $(20 \times 1.000/0,75) = 15.000$. For 20 kg ulovlige GRØNNE ukrudtsmidler vil bøden være $(20 \times \text{afgiftssatsen (jf. afsnit 3.1.3.1.2.)}) = \text{den samlede bøde}$. I tilfælde, hvor der i en konkret sag kan dokumenteres, at en lovovertræder har opnået en økonomisk besparelse som følge af, at brugeren af plantebeskyttelsesmidlet eller besidderen har købt et plantebeskyttelsesmiddel, som ikke har været afgiftsbelagt, skal denne økonomiske gevinst konfiskeres, eller bøden skal forhøjes.

Det foreslås samtidig, at en bøde for besiddelse eller anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler som minimum skal udgøre 20.000 kr. for RØDE plantebeskyttelsesmidler, minimum 15.000 kr. for GULE plantebeskyttelsesmidler og minimum 10.000 kr. for GRØNNE plantebeskyttelsesmidler. Det bemærkes herved, at bødeniveauet efter miljøbeskyttelseslovens § 110, stk. 1, i sager hvor der foreligger skærpende omstændigheder ligeledes udgør minimum 10.000 kr., når en overtrædelse er sket som led i erhvervsudøvelse. Der er samtidig lagt vægt på, at det med lovforslaget er tilsigtet, at bødeniveauerne skal forhøjes.

3.1.3.1.5. Undtagelsessituationer ved markedsføring eller anvendelse/besiddelse af visse midler

I de ganske få situationer, hvor der er tale om plantebeskyttelsesmidler, hvor aktivstoffet er omfattet af plantebeskyttelsesmiddelforordningens art. 22 om godkendte lavrisikostoffer, eller der er tale om produkter, som ikke indeholder et kemisk aktivstof i traditionel forstand, foreslås det, at bøden fastsættes til minimum 5.000 kr. Godkendte lavrisikostoffer efter art. 22 forventes bl.a. at være mikroorganismer. Et aktivstof, der ikke er kemisk i traditionel forstand, kan f.eks. være uproblematisk planteekstrakter, uproblematisk naturligt forekommende mikroorganismer, insektforvirringsferomoner, uorganiske jernforbindelser og lignende produkter.

Det foreslås, at der ved bødefastsættelsen i den konkrete sag lægges vægt på, om der foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, se i øvrigt afsnit 3.1.4.

Når der for sådanne typer plantebeskyttelsesmidler foreslås et lavere bødeniveau, skyldes det, at den miljø- og sundhedsmæssige belastning, der kan forårsages ved markedsføring, besiddelse eller anvendelse af ovennævnte typer af plantebeskyttelsesmidler, vurderes at være meget lav, hvilket bør afspejles i bødeudmålingen. Dette stemmer overens med principperne i afgiftsloven, hvor afgiften baseres på midlernes miljø- og sundhedsbelastning, og hvor f.eks. mikrobiologiske plantebeskyttelsesmidler alene pålægges en afgift på 3 pct. af den afgiftspligtige værdi.

Nedenfor beskrives, hvordan tidligere sager er afgjort sammenholdt med, hvordan de fremover vil skulle afgøres efter den foreslåede § 59, stk. 6:

3.1.3.1.6. Eksempler på beregning af bødeudmålinger i de foreslåede kategorier

RØD

1. I 2008 blev der ved bødeforelæg vedtaget en bøde på 8.000 kr. for ulovlig besiddelse af 4 liter af i alt tre slags ukrudtsmidler med aktivstoffer, der ikke indgår i plantebeskyttelsesmidler, der er godkendt i Danmark eller i EU. Da der i dette tilfælde alene er tale om ulovlig besiddelse, foreslås bøden beregnet, som angivet i afsnit 3.1.3.1.4. ovenfor. Bøden beregnes derfor som mængde gange sats for ukrudtsmiddel i *Tabel 1* pr. liter eller kg plantebeskyttelsesmiddel, (4 liter x 1.000 kr. = 4.000 kr.), som vil udgøre den samlede bødeudmåling. Men da minimumsbøden for besiddelse af

RØDE plantebeskyttelsesmidler foreslås fastsat til 20.000 kr., udgør bøden for ulovlig besiddelse i erhverv i dette tilfælde 20.000 kr.

2. I 2010 blev der ved bødeforelæg vedtaget en bøde på 11.000 kr. for ulovlig besiddelse af 2 liter ukrudtsmiddel, der ikke er godkendt i Danmark eller i EU. Da der i dette tilfælde alene er tale om ulovlig besiddelse, foreslås bøden beregnet, som angivet i afsnit 3.1.3.1.4. ovenfor. Bøden beregnes derfor som mængde gange sats for ukrudtsmiddel i *Tabel 1* pr. liter eller kg plantebeskyttelsesmiddel, (2 liter x 1.000 = 2.000 kr.), som vil udgøre den samlede bødeudmåling. Men da minimumsbøden for besiddelse af RØDE midler foreslås fastsat til 20.000 kr., udgør bøden for ulovlig besiddelse i erhverv i dette tilfælde 20.000 kr.

GRØN

1. Der blev i 2003 ved dom givet en bøde på 35.000 kr. for overtrædelse af afgiftsloven ved afgiftsunddragelse på 41.594 kr. og for overtrædelse af kemikalieloven for ulovlig import og videresalg af 700 liter svampemiddel. Derudover skulle den unddragne afgift på 41.594 kr. betales til SKAT. I Danmark er der godkendt tilsvarende plantebeskyttelsesmidler, og afgiften vil i dag udgøre 41 kr. pr. liter. Erhvervsmæssig markedsføring af det ulovlige svampemiddel vil således i dag medføre en afgiftsunddragelse på 28.700 kr., og ved beregning af 100 % tillæg ved bødeudmålingen i forhold til afgiftsunddragelsen vil dette resultere i en samlet bøde på: ((700 liter x 41 kr.) = 28.700 + 28.700) = 57.400 kr.

2. I 2007 blev der ved bødeforelæg vedtaget en bøde på 12.000 kr. for overtrædelse af kemikalieloven for ulovlig import af 1.800 liter ukrudtsmiddel samt en bøde på tilsammen 20.000 kr. (fordelt på 5 forskellige parter) for overtrædelse af afgiftsloven ved at have unddraget det offentlige for en afgift på 60.232 kr. Derudover skulle den unddragne afgift på 60.232 kr. betales til SKAT. I Danmark er der godkendt et tilsvarende plantebeskyttelsesmiddel, og afgiften vil i dag udgøre 73 kr. pr. liter. Erhvervsmæssig markedsføring af det ulovlige ukrudtsmiddel vil således medføre en afgiftsunddragelse på 131.400 kr. og ved beregning af 100 % tillæg ved bødeudmålingen i forhold til afgiftsunddragelsen vil dette resultere i en samlet bøde på: ((1.800 liter x 73 kr.) = 131.400 + 131.400) = 262.800 kr.

3. I 2007 blev der ved bødeforelæg vedtaget (se ligeledes afsnit 3.1.3) en bøde efter kemikalieloven på 5.000 kr. for ulovlig import af 150 liter ukrudtsmiddel. Der var ved importen unddraget det offentlige for en afgift på 1.891 kr., men der blev ikke fremsat krav om bøde for afgiftsunddragelsen. I Danmark er der godkendt et tilsvarende plantebeskyttelsesmiddel, og afgiften vil i dag udgøre 178 kr. pr. liter. Erhvervsmæssig markedsføring af det ulovlige ukrudtsmiddel vil således medføre en afgiftsunddragelse på 26.700 kr. og ved beregning af 100 % tillæg til bødeudmålingen i forhold til afgiftsunddragelsen vil dette resultere i en samlet bøde på: ((150 liter x 178 kr.) = 26.700 + 26.700) = 53.400 kr.

Alle eksempler forudsætter, at der er tale om sager, hvor overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelsen af erhverv og under omstændigheder, som beskrevet i lovens § 59, stk. 2, eller tilsvarende regler udstedt med hjemmel i § 59, stk. 4, 2. pkt.

3.1.4. Bødeudmålingen beror fortsat på en konkret vurdering

Som det fremgår ovenfor, er det først og fremmest som et generelt princip foreslået, at der for markedsføring, besiddelse eller anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler bør ske en væsentlig skærpelse af bødeniveauet i form af minimumsbøder og en differentiering alt afhængig af produktets mængde og farlighed. De foreslåede principper for strafudmåling vil endvidere medvirke til at sikre en ensretning af bødeudmålingen i sager om erhvervsmæssig markedsføring, anvendelse og besiddelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler og sker under omstændigheder som beskrevet i lovens § 59, stk. 2.

De ovenfor nævnte bødeniveauer foreslås således at gælde som grundbødetakster i sager omfattet af § 59, stk. 6, jf. stk. 2. Dette skyldes, at der med forslaget allerede sker en differentiering af bøden, afhængig af faren for miljøskade eller den tilsigtede økonomiske fordel i form af en sparet afgift. Spørgsmålet om, hvilken straf der skal udmåles i den konkrete sag, vil dog fortsat bero på domstolenes samlede vurdering af sagens omstændigheder. Det betyder, at der både kan være grundlag for at give en højere eller lavere bøde end det foreslåede bødeniveau alt afhængig af, om der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder. Det vil eksempelvis være en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen har medført en større skade på miljøet, hvis der er givet indskærpelser forud for overtrædelsen, eller hvis der er tale om gentagelsestilfælde. Hvor der foreligger særligt grove og skærpende omstændigheder ved overtrædelse af reglerne om markedsføring, anvendelse eller besiddelse af plantebeskyttelsesmidler, kan overtrædelsen straffes med frihedsstraf, jf. lovens § 59, stk. 2, og tilsvarende regler, udstedt med hjemmel i § 59, stk. 4, 2. pkt. Overtrædelsen kan derudover også straffes med en tillægsbøde, jf. straffelovens § 50, stk. 2.

Allerede i dag findes eksempler på frihedsstraffe. Til eksempel kan nævnes en dom fra 2007, hvor der var importeret 43,9 kg og 2.225 liter ulovlige plantebeskyttelsesmidler, som havde en samlet værdi af 470.934 kr., hvorved det offentlige var blevet unddraget en afgift på 157.676 kr. I sagen fandt byretten, at overtrædelse af kemikalieloven og afgiftsloven skulle straffes med betinget fængsel samt en tillægsbøde på 100.000 kr.

Endvidere kan til eksempel nævnes en dom fra 2011, hvor der var importeret ca. 6.000 liter ulovlige plantebeskyttelsesmidler, som havde en samlet værdi 3.273.043 kr., hvorved det offentlige var blevet unddraget en afgift på 1.090.905 kr. I denne sag fandt byretten, at overtrædelse af kemikalieloven og afgiftsloven skulle straffes med fængsel i 9 måneder, hvor 30 dage af straffen skulle afsones straks, og

den resterende del af fængselsstraffen blev gjort betinget, samt en tillægsbøde på 545.000 kr.

Der er ikke med forslagets § 59, stk. 6, om skærpet strafudmåling påtænkt en skærpelse i forhold til kriterierne for, hvornår frihedsstraf bliver anvendt. Der bør således ved særligt grove eller systematiske overtrædelser fortsat være mulighed for frihedsstraf. Som eksempler på situationer, hvor frihedsstraf bør komme på tale, kan nævnes overtrædelser af stor økonomisk betydning og overtrædelser, der har karakter af organiseret kriminalitet.

3.2. Frakendelse og nægtelse af autorisation

3.2.1. Gældende ret

3.2.1.1. Reglerne for sprøjtecertifikat/sprøjtebevis og om frakendelse/nægtelse

Der har siden starten af 1990'erne eksisteret en ordning med krav om uddannelse og bevis (sprøjtecertifikat eller sprøjtebevis) for visse personer, der erhvervsmæssigt anvender plantebeskyttelsesmidler. Reglerne fremgår i dag af bekendtgørelse nr. 557 af 9. juni 2009 om undervisning og anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer m.v. for erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler (herefter undervisningsbekendtgørelsen) med senere ændringer.

De personer, der er omfattet af den gældende ordning, er i henhold til bekendtgørelsens bestemmelser dem, der erhvervsmæssigt udfører bekæmpelse for andre, og dem, der erhvervsmæssigt udfører bekæmpelse i egen eller forpagtet bedrift.

Visse persongrupper er fritaget fra kravet om sprøjtecertifikat eller sprøjtebevis (personer, der i forvejen har en relevant uddannelse eller har gennemgået et relevant kursus, og elever under uddannelse og instruktion af en person med certifikat eller bevis).

Et sprøjtecertifikat erhverves via uddannelse og bestået eksamen. I praksis tilbydes uddannelsen ligeledes til personer, der rådgiver om køb og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler (f.eks. planteavlskonsulenter). Sprøjtecertifikatet erhverves via et kursus af 74 timers varighed og en eksamen med fire delprøver inden for afgrænsede temaer om plantebeskyttelse. Den uddannelse, som skal gennemgås for at opnå et sprøjtecertifikat, og den eksamen, som skal bestås, omfatter bl.a. relevant lovgivning om plantebeskyttelsesmidler og anvendelse heraf, samt eksistensen af og risiciene ved brugen af ulovlige plantebeskyttelsesmidler, og metoder til at identificere sådanne produkter.

Der er i reglerne visse særligt definerede persongrupper, herunder personer, der kun kortvarigt og sjældent anvender plantebeskyttelsesmidler erhvervsmæssigt, som kan nøjes med at tage et sprøjtebeviskursus, der består af en uddannelse på 12 timer uden eksamen.

Der er fastsat krav om gennemførelse af opfølgingskurser 4 år efter den første erhvervelse af et sprøjtecertifikat og herefter hvert fjerde år. Der gælder lignende regler for visse

af de persongrupper, som er fritaget fra det grundlæggende krav om erhvervelse af sprøjtecertifikat eller sprøjtebevis.

Endelig gælder der i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer særlige regler for personer, der har erhvervet erhvervsmæssige kvalifikationer i andre EU- eller EØS-lande eller i lande, som EU har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv.

Det er uddannelsesstederne (landbrugsskoler og AMU centre), der udsteder henholdsvis certifikater og beviser. Der er i dag 14 institutioner, der udbyder de pågældende uddannelser.

Som led i implementeringen af rammedirektivet om en bæredygtig anvendelse af pesticider blev der i 2011 gennemført en ændring af kemikalielovens § 38 b (lov nr. 294 af 11. april 2011 om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter og forskellige andre love, se L 115, FT-2010-11), som bl.a. bemyndiger ministeren til som noget nyt at fastsætte regler om, at forhandlere skal have et tilstrækkeligt antal ansatte, der har erhvervet et særligt uddannelsesbevis eller på anden vis har opnået fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af bekæmpelsesmidler. Der blev endvidere fastsat en ny bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om, at salg af bekæmpelsesmidler til professionel brug kun kan ske til personer, der har et certifikat. De nye bemyndigelser er endnu ikke udnyttet.

Der er ikke efter rammedirektivet eller gældende dansk ret krav om besiddelse af sprøjtecertifikat/sprøjtebevis ved import og besiddelse af plantebeskyttelsesmidler, ligesom salg af plantebeskyttelsesmidler til ikke professionel brug ikke kræver, at køber har et certifikat/bevis.

Der er ikke i dag hjemmel i kemikalieloven til at nægte eller frakende et sprøjtecertifikat/bevis, hvis den pågældende har bestået den relevante eksamen/opfølgingskurser.

Svensk ret

I Sverige opnås et sprøjtecertifikat (kunsksbevis) ved gennemførelse af et 4 dage langt kursus. Beviset kan tilbagetages, og det har været aktuelt i nogle tilfælde, hvor jordbrugere har udbragt ulovlige plantebeskyttelsesmidler eller udbragt dem ulovligt i områder, der er omfattet af særlige restriktioner med henblik på beskyttelse af vandmiljøet.

Alle, der har opnået et sprøjtecertifikat i Sverige, er oprettet i et register hos den svenske myndighed Jordbruksverket. Her indgår oplysninger om navn, type af sprøjtecertifikat, som er opnået, og tidspunkt for opnåelsen af sprøjtecertifikatet. Forhandlere af plantebeskyttelsesmidler kan få et udtræk af denne liste til brug for kontrol af, at kunder, der køber plantebeskyttelsesmidler, har et gyldigt certifikat.

Finsk ret

I Finland bliver de, som har bestået en eksamen for opnåelse af et sprøjtecertifikat, indført i et register.

Tysk ret

I Tyskland findes også regler om sprøjtecertifikat. Der kan være forskelle i reglerne i de enkelte delstater. Der arbejdes i øjeblikket på at indføre nye fælles regler, som bl.a. medfører udstedelse af plastkort med billedlegitimation for de personer, der har bestået eksamen og erhvervet sprøjtecertifikat. Certifikatet kan tilbagekaldes, hvis lovgivningen ikke overholdes.

Tilsvarende lovgivning om erhvervelse af sprøjtecertifikat m.v. - som den danske og den i de ovenfor refererede lande gældende eller planlagte - forventes at være gældende i alle andre EU-medlemslande, eller blive indført i nær fremtid, grundet kravet i rammedirektivet.

3.2.2. Forslaget

Der har de senere år været en række omfattende sager om overtrædelse af reglerne om bekæmpelsesmidler i kemikalieloven, herunder om ulovlig import, videresalg og efterfølgende anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler. I flere af sagerne har der været tale om organiseret kriminalitet. Som et groft eksempel kan nævnes en konkret sag med import og videresalg af 45 ton ulovlige plantebeskyttelsesmidler til 80 landmænd.

På denne baggrund vurderes der at være behov for - som en yderligere foranstaltning til at forhindre nævnte former for overtrædelse af reglerne - at indføre regler i kemikalieloven, som muliggør nægtelse eller frakendelse af retten til f.eks. erhvervsmæssig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler eller andre erhvervsmæssige aktiviteter, som efter reglerne kræver en uddannelse/bestået eksamen som betingelse for at udføre aktiviteten. Med henblik på at kunne regulere dette er det nødvendigt at indføre en autorisationsordning. Dette imødekommer ligeledes kravet i rammedirektivets artikel 5, stk. 2, 2. afsnit, om mulighed for inddragelse af certifikater. Det bemærkes, at det ikke er præciseret nærmere i rammedirektivet, under hvilke betingelser et certifikat skal kunne inddrages.

Det følger af direktivet, at salg af plantebeskyttelsesmidler til professionel brug kun må ske til personer, der besidder et certifikat (en autorisation). Den gældende bemyndigelse herom - der omfatter såvel plantebeskyttelsesmidler som andre bekæmpelsesmidler, foreslås derfor videreført.

Det foreslås således, at der indføres en bemyndigelse i kemikalieloven, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om autorisation som betingelse for at forhandle, erhvervsmæssigt anvende eller rådgive om anvendelsen af bekæmpelsesmidler og regler om autorisation for ansatte, der beskæftiger sig med salg af bekæmpelsesmidler hos forhandlere. Der er tale om en udvidelse af den gældende bemyndigelse, idet der ikke efter gældende regler er hjemmel til at stille krav om bevis (nu autorisation) som betingelse for at forhandle eller rådgive om anvendelsen af bekæmpelsesmidler. Den foreslåede ændring er ligeledes i overensstemmelse med den mulighed, som opstilles i rammedirektivets artikel 5, stk. 2, i forhold til personkreds. Der forventes i første omgang alene fastsat regler om autorisation som forudsætning

for erhvervsmæssig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler samt krav om, at forhandlere af plantebeskyttelsesmidler råder over ansatte i åbningstiden, som har en autorisation.

Selve autorisationsordningen forventes at blive udformet således, at en autorisation - medmindre der foreligger en grund til nægtelse af autorisation - meddeles til den pågældende på baggrund af indberetning fra et uddannelsessted om, at personen har opnået et uddannelsesbevis eller gennemgået en relevant uddannelse, samt at den pågældende indbetaler et gebyr til dækning af udgifterne til etablering og drift af et register over autoriserede. Der sendes herefter et autorisationsnummer til vedkommende.

Der udstedes efterfølgende en ny autorisation, når personen har gennemført det foreskrevne opfølgingskursus efter fire år, og indberetning herom samt indbetaling af gebyr er modtaget. Denne fremgangsmåde vil ligeledes blive anvendt i forhold til ansatte hos forhandlere, som har opnået et uddannelsesbevis.

Det er tanken, at Miljøstyrelsen etablerer en database/IT portal til driften af autorisationsordningen, hvorefter uddannelsesinstitutionerne vil få pligt til straks at indberette oplysninger om kursister (navn, adresse, CPR-nr., type uddannelsesbevis, dato for opnåelse af beviset m.v.), der erhverver sig et uddannelsesbevis via bestået eksamen eller deltagelse i opfølgingskursus. Uddannelsesinstitutionerne vil samtidig få pligt til at registrere sig med henblik på, at de kan få adgang til at indberette til IT portalen. Personer, der har en relevant uddannelse, og som derfor er undtaget fra kravet om erhvervelse af sprøjtecertifikat eller sprøjtebevis, forventes selv at skulle indsende deres eksamensbevis, hvis de ønsker at opnå en autorisation.

Efter kontrol af, at der er indbetalt gebyr, og at der ikke foreligger en grund til nægtelse, registreres autorisationen af Miljøstyrelsen på IT portalen.

Det foreslås endvidere, at der føres et elektronisk register over autoriserede. Formålet hermed er først og fremmest, at alle forhandlere af plantebeskyttelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse skal have adgang til oplysninger om autorisationer med henblik på, at de kan kontrollere, hvorvidt købere af plantebeskyttelsesmidler, der er godkendt til professionel brug, har en gyldig autorisation. Registeret gøres offentligt tilgængeligt med respekt af persondatalovens regler, særligt behandlingsbetingelserne i lovens kapitel 4. Administrationen af registret vil således bygge på saglighed og proportionalitet, og der vil blive foretaget den nødvendige ajourføring af oplysningerne, der samtidig løbende vil blive kontrolleret for eventuelle fejl og mangler. Registret vil hjælpe myndighederne med at administrere reglerne på området, og det vil samtidig udgøre den nødvendige dokumentation, som de autoriserede har brug for med henblik på at varetage hvervne som erhvervsmæssig bruger af plantebeskyttelsesmidler og som ansatte hos forhandlere af plantebeskyttelsesmidler. Der er foretaget en konkret interesseafvejning ved udarbejdelsen af registerhjemlen. Behandlingen af oplysninger om strafbare forhold er en nødvendig del af arbejdet med at vedligeholde et ajourført og pålideligt register. Miljøstyrelsen sikrer, at en autorisation slettes af regi-

steret, når autorisationen frakendes ved dom eller bortfalder på grund af, at det lovpligtige opfølgingskursus ikke er gennemført til tiden, efter at pågældende indehaver af autorisationen er orienteret om konsekvenserne heraf. Ved udarbejdelsen af de nærmere regler om registret vil Datatilsynet blive hørt.

De nærmere regler om pligt til digital kommunikation vil blive fastsat med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse herom i det parallelt fremsatte lovforslag nr. L 97 om ændring af lov om kemikalier (Ændringer som følge af biocidforordningen, digital kommunikation, indhentelse af oplysninger om andre varer og oprettelse af registre over stoffer, blandinger og andre varer).

Med lovforslaget vil der ikke blive etableret nogen hindring af den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser inden for EU. Dette medfører, at også personer, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er erhvervet og vedligeholdt ved opfølgning i andre EU- eller EØS-lande eller i lande, som EU har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv, og som agter at etablere sig erhvervsmæssigt som bruger af plantebeskyttelsesmidler i Danmark, eller som ønsker at anvende plantebeskyttelsesmidler her midlertidigt eller lejlighedsvist, vil kunne opnå adgang hertil. Uddannelseskravene fremgår af rammedirektivet, og der vil herefter ske fuldstændig anerkendelse af gyldige, sammenlignelige uddannelser. De nærmere regler herom vil blive fastsat i undervisningsbekendtgørelsen. Der henvises i øvrigt til lovforslagets afsnit 8 vedrørende forholdet til EU-retten.

Selve autorisationsordningen for dem, som erhvervsmæssigt anvender plantebeskyttelsesmidler og for de ansatte hos forhandlere, som skal autoriseres, vil blive etableret inden den 26. november 2013 som foreskrevet i rammedirektivets artikel 5, stk. 2. Med baggrund heri etableres en overgangsordning, jf. forslaget § 2, stk. 3, som sikrer, at alle, der ønsker at anvende plantebeskyttelsesmidler erhvervsmæssigt, og som allerede har et gyldigt sprøjtecertifikat/sprøjtebevis, kan blive autoriserede og vil fremgå af registeret/ IT portalen inden den 26. november 2015, som er fristen efter rammedirektivet for, hvornår al salg af plantebeskyttelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse alene må ske til personer, som er autoriseret til at måtte sprøjte med plantebeskyttelsesmidler erhvervsmæssigt. Personen må dog ikke ved dom eller bødevedtagelse være straffet efter denne lovs ikrafttræden for overtrædelse af regler om plantebeskyttelsesmidler efter § 59, stk. 2, eller efter bestemmelser udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt. eller for overtrædelse af regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse. Dette følger af lovforslagets § 2, stk. 3, 2. pkt.

Efter november 2015 vil køb af plantebeskyttelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse og den efterfølgende brug af midlerne således forudsætte, at den pågældende person har fået en autorisation fra Miljøstyrelsen. Alle tidligere sprøjtecertifikater, der er udstedt af uddannelsesinstitutionerne, vil ikke længere udgøre et tilstrækkeligt grundlag. Uddannel-

sesinstitutionerne vil alene udstede uddannelsesbeviser, som ikke i sig selv giver ret til at anvende plantebeskyttelsesmidler erhvervsmæssigt, men som vil være grundlaget for Miljøstyrelsens udstedelse af autorisationer.

3.2.2.1. Nægtelse og frakendelse af autorisationer

Som beskrevet ovenfor foreslås det, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om administrativ nægtelse af autorisation, hvis personen er blevet straffet efter § 59, stk. 2, eller efter bestemmelser udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt., for overtrædelse af regler om plantebeskyttelsesmidler eller efter bestemmelser udstedt i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse for overtrædelse af regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler.

Det foreslås endvidere, at en autorisation kan frakendes ved dom i forhold til personer, der allerede har en autorisation, og som straffes for overtrædelse af de ovennævnte regler. Frakendelsen kan alt efter domstolens bestemmelse ske for et nærmere fastsat tidsrum fra 1 til 5 år. I den forbindelse foreslås ligeledes, at anklagemyndigheden indberetter oplysninger til miljøministeren om personer, der er frakendt autorisation, jf. den foreslåede § 38 c, eller ved dom eller bødevedtagelse er straffet for overtrædelse af de ovennævnte regler.

Med »reglerne om plantebeskyttelsesmidler« tænkes på bestemmelser i relation til anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, dvs. f.eks. de tilfælde, hvor den erhvervsmæssige bruger udbringer ulovlige plantebeskyttelsesmidler eller udbringer plantebeskyttelsesmidler på afgrøder, hvortil plantebeskyttelsesmidlet ikke er godkendt, eller arealer, hvorpå plantebeskyttelsesmidler ikke lovligt må anvendes. Nægtelse af en autorisation skal endvidere kunne ske, hvor overtrædelsen af reglerne om plantebeskyttelsesmidler i kemikalieloven har vedrørt ulovlig markedsføring eller besiddelse. Samtidig vil også grove overtrædelser af andre regelsæt om omgangen med plantebeskyttelsesmidler være relevante som grundlag for nægtelse/frakendelse. Der henvises til de specielle bemærkninger vedrørende § 1, nr. 4. Det skal i den forbindelse bemærkes, at den uddannelse eller viden, som en professionel bruger af plantebeskyttelsesmidler skal være i besiddelse af for at kunne opnå en autorisation, omfatter relevant lovgivning m.v. om plantebeskyttelsesmidler. Dette gælder ligeledes for ansatte hos forhandlere. Selv om det ikke i sig selv kræver en autorisation for lovligt at importere eller besidde plantebeskyttelsesmidler, findes det relevant bl.a. i disse tilfælde at kunne frakende en eventuel autorisation, hvis vedkommende importerer eller besidder ulovlige plantebeskyttelsesmidler.

Bestemmelsen i § 59, stk. 2, i kemikalieloven omhandler sager, hvor overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvor der er voldt skade på menneskers eller husdyrs liv eller sundhed eller fremkaldt fare derfor, voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare derfor eller opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel, herunder ved besparelser, for den pågældende selv eller andre. Tilsvarende bestemmelser om strafskærpende omstændigheder er fastsat i bekendtgø-

relser udstedt i medfør af lovens § 59, stk. 4, 2. pkt. eller i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i miljøbeskyttelsesloven.

Det er tanken at fastsætte regler om, at nægtelse kan komme på tale i en periode på op til 5 år fra det tidspunkt, hvor personen ved dom eller vedtaget bødeforelæg er straffet for overtrædelse af reglerne. Nægtelse vil være et hensigtsmæssigt administrativt sagsskridt, hvor der på baggrund af en dom under omstændigheder som nævnt i § 59, stk. 2, må antages at foreligge en mere generel risiko for gentagelse af overtrædelser af regelgrundlaget på området. Bemyndigelsen vil blive anvendt til at hjemle en administrativ nægtelse, således at Miljøstyrelsen, der forventes at administrere reglerne om autorisation, også vil blive den myndighed, som kan nægte en autorisation, uanset om betingelserne for at opnå autorisation i øvrigt er til stede.

Det foreslås endvidere, at der i forbindelse med en straffedom for overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler efter lovens § 59, stk. 2, eller efter bestemmelser, udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt., for overtrædelse af regler om plantebeskyttelsesmidler eller efter bestemmelser udstedt i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse for overtrædelse af regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler, kan ske frakendelse af en autorisation for et nærmere fastsat tidsrum af mellem 1 og 5 år. Den foreslåede § 38 c, stk. 1 (jf. lovforslagets § 1, nr. 4) må således betegnes som en særregel, der inden for de omhandlede aktiviteter træder i stedet for straffelovens § 79 om rettighedsfrakendelse.

Det foreslås, at en frakendelse, ligesom efter straffelovens § 79, stk. 1, vil skulle ske ved dom, og at anklagemyndigheden i givet fald vil skulle nedlægge påstand om frakendelse i forbindelse med en straffesag, hvor der foreligger de ovenfor nævnte strafskærpnde omstændigheder. I modsætning til straffelovens § 79, stk. 1, er frakendelse efter den foreslåede bestemmelse ikke betinget af, at der efter en konkret risikovurdering skønnes at foreligge nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet. Den foreslåede bestemmelse er derimod udtryk for, at der i en situation, hvor der foreligger de nævnte strafskærpnde omstændigheder, efter Miljøministeriets opfattelse må antages at foreligge en mere generel risiko for gentagelse af overtrædelser af regelgrundlaget på området.

Det bemærkes, at der i miljøbeskyttelsesloven findes flere bestemmelser om administrativ tilbagekaldelse af autorisationer eller godkendelser som følge af grov eller gentagen forsømmelighed (dog med adgang til at begære en frakendelse indbragt for domstolene). Med henblik på at sikre, at der kan ske en samlet vurdering af følgen af en overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler, og i lyset af at der ikke findes retspraksis på området, foreslås det imidlertid på dette område, at en frakendelse på nuværende tidspunkt kun kan ske ved dom.

Ved fastsættelsen af frakendelsestidens længde (fra 1 til 5 år) bør der navnlig lægges vægt på forholdets karakter og grovhed, antallet af overtrædelser og om vedkommende tidligere har været frakendt sin autorisation.

Det vil efter udløbet af en frakendelse være muligt på ny at generhverve autorisationen. I forbindelse med fastsættelsen af de nærmere regler om autorisationsordningen m.v., fastsættes der tillige regler om adgangen til generhvervelse.

Frakendelse af autorisationen til at sprøjte indebærer, at vedkommende ikke længere selv kan foretage udbringning af plantebeskyttelsesmidler på egne arealer eller for andre. Men det vil være muligt for vedkommende at indgå en aftale med en maskinstation eller anden selvstændig virksomhed om at få udbragt plantebeskyttelsesmidlerne. Frakendes den, som er ansat ved en maskinstation beskæftiget med udbringning af plantebeskyttelsesmidler, sin autorisation, vil maskinstationen skulle anvende en anden ansat hertil, ligesom den pågældende ikke i frakendelsesperioden vil kunne beskæftige sig med udbringning af plantebeskyttelsesmidler. Frakendes en ansat hos en forhandler sin autorisation, vil dette medføre, at forhandleren vil skulle opfylde kravet om at have ansatte med autorisation til at rådgive kunderne med andre, autoriserede ansatte.

Det er et krav efter rammedirektivet, at plantebeskyttelsesmidler, der er godkendt til professionel brug, alene kan sælges til personer, der er i besiddelse af en autorisation til erhvervsmæssig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler. En frakendelse af en autorisation til erhvervsmæssig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler vil således indebære, at f.eks. en landmand hverken vil kunne indkøbe midler til professionel brug eller selv udbringe dem.

Som nævnt i afsnit 3.2.2. ovenfor forventes der på nuværende tidspunkt kun indført krav om autorisation af erhvervsmæssige brugere af plantebeskyttelsesmidler og af ansatte hos forhandlere. Bemyndigelsen i forslagets § 38 b, stk. 1, vil imidlertid ligeledes kunne anvendes i forhold til rådgivere, f. eks. IPM-rådgivere. I det omfang denne bemyndigelse udnyttes, vil det indebære, at der ligeledes kan ske nægtelse eller frakendelse af sådanne autorisationer.

De foreslåede regler om frakendelse af autorisationer vil alene få virkning fremadrettet. Det vil sige for strafbare forhold begået efter ikrafttrædelse af de kommende regler om autorisationsordningen.

Da der for tiden alene forventes fastsat regler om autorisation som betingelse for aktiviteter i relation til plantebeskyttelsesmidler, og da nægtelse eller frakendelse er forholdsvis indgribende virkemidler, foreslås reglerne om nægtelse eller frakendelse af autorisation alene at vedrøre plantebeskyttelsesmidler, som også for tiden er de eneste, som er reguleret af rammedirektivet. Sker der senere en udvidelse af reglerne om autorisation til at angå aktiviteter omkring andre bekæmpelsesmidler (biocider), forudsætter muligheden for at nægte eller frakende en autorisation, at der gennemføres en lovændring.

3.3. Opbevaring af bekæmpelsesmidler

3.3.1. Gældende ret

Reglerne om opbevaring af plantebeskyttelsesmidler findes i kemikalielovens § 23. Af § 23, stk. 1, fremgår, at mini-

steren kan fastsætte regler om opbevaring af stoffer og blandinger, der skal klassificeres som farlige, af stoffer og blandinger, som skal godkendes efter § 33, og af plantebeskyttelsesmidler, som skal godkendes efter plantebeskyttelsesmiddelforordningen. Ved det fremsatte lovforslag L 97 er der foreslået en ændring af denne bestemmelse som følge af biocidforordningen.

Af § 23, stk. 2, fremgår, at miljøministeren kan fastsætte regler om yderligere foranstaltninger ved opbevaring af meget giftige og giftige stoffer og blandinger samt stoffer og blandinger, der er klassificeret som akut toksiske m.v., herunder om vandelsvurdering af personer, der har et særligt ansvar for opbevaringen.

Der er i bekendtgørelse nr. 702 af 24. juni 2011 om bekæmpelsesmidler fastsat regler om salg af meget giftige og giftige bekæmpelsesmidler i §§ 22-31 og om opbevaring af bekæmpelsesmidler i §§ 32-37.

Efter gældende regler skal bekæmpelsesmidler overalt opbevares miljø- og sundhedsmæssigt forsvarligt, utilgængeligt for børn og ikke sammen med eller i nærheden af levnedsmidler, foderstoffer, lægemidler eller lignende. Formålet med reglerne er således at sikre, at selve opbevaringen af bekæmpelsesmidlerne ikke må resultere i fare for skadeforvoldelse eller for »misbrug« af giftige stoffer.

Der er ikke regler i kemikalieloven eller i bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler, der regulerer opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg til forbrugere med det formål at give mulighed for, at forbrugeren kan få en dialog med salgspersonalet og herunder passende rådgivning om anvendelse af produkterne og om mulige mindre skadelige alternativer.

Tysk ret

Tyskland har regler vedrørende opbevaring af plantebeskyttelsesmidler til salg i detailhandlen til forbrugere.

Formålet med reglerne er at sikre, at børn, husdyr og dyr, som f.eks. regnorme, bier og andre nyttedyr, ikke påvirkes negativt ved anvendelse af plantebeskyttelsesmidler i hus og have. Der er derfor foreskrevet en sagkyndig rådgivningsforpligtelse. Det betyder, at forud for købet skal salgspersonale med uddannelse heri rådgive og informere kunderne om den korrekte og sagligt rette håndtering af plantebeskyttelsesmidler, herunder rådgive forbrugeren både med hensyn til det valgte produkt, men også i forhold til muligheden for at bruge andre og mindre skadelige alternativer. Derfor er alle plantebeskyttelsesmidler, der sælges til forbrugere, underlagt et selvbetjeningsforbud. I havecentre eller bygge marker skal plantebeskyttelsesmidler opbevares bag disken.

Endvidere skal detailhandlen efter ikrafttrædelsen af den nye tyske plantebeskyttelseslov af 14. februar 2012 ved leveringen af plantebeskyttelsesmidler til ikke-professionelle brugere stille almene informationer til rådighed om den sagligt rette håndtering, lagring og bortskaffelse af produkterne, men også om mulighederne for anvendelse af plantebeskyttelsesmidler med lav risiko.

Det skal dog nævnes, at det fortsat er muligt og lovligt at købe og bestille plantebeskyttelsesmidler via internettet, hvor der selvsagt ikke er tale om et egentligt selvbetjeningsforbud.

3.3.2. Forslaget

Der foreslås en ny bemyndigelse indsat i lovens § 23, stk. 1, således at miljøministeren kan fastsætte regler om opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg til forbrugere.

Bestemmelsen tænkes i første omgang udmøntet således, at de nærmere fastsatte regler vil stille som en betingelse, at salg af plantebeskyttelsesmidler i detailhandlen skal ske ved fysisk overdragelse af varen fra forhandler til forbruger (selvbetjeningsforbud). Det vil dog blive overvejet ved fastsættelsen af de nærmere regler, om der kan være produkttyper, hvor det er ubetænkeligt at lade den hidtidige mulighed for selvbetjening fortsætte.

De nye regler, hvorved der kommer mere fokus på købet med kravet om en direkte involvering af en salgsmedarbejder, vil forventeligt medføre et mindre fald i det samlede salg af plantebeskyttelsesmidler til brug i private haver og lign. Dette skal også ses i lyset af den forventede opkvalificering af vidensniveauet hos forhandlerne med det nye uddannelseskraft, jf. afsnit 3.2.1.1., og den skærpede oplysningspligt nævnt nedenfor i dette afsnit. Der skabes samtidig basis for, at kunderne opnår en øget viden om plantebeskyttelsesmidlerne med henblik på at kunne træffe beslutning om at ændre produktvalg hen i mod et mere miljøvenligt produkt. Derved er der også skabt mulighed for at rådgive forbrugeren om korrekt anvendelse og opbevaring mv. af produktet. De nye regler vil alene omfatte salg af plantebeskyttelsesmidler til brug i private haver og lign., hvorimod salg af plantebeskyttelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse ikke vil være omfattet.

Det fremgår af rammedirektivets artikel 6, stk. 3, at medlemsstaterne skal stille krav om, at distributører, der sælger bekæmpelsesmidler til ikke professionelle brugere, stiller generelle oplysninger til rådighed om risici for menneskers sundhed og miljøet ved anvendelse af bekæmpelsesmidler. En ændring af bekæmpelsesmiddelbekendtgørelsen med de påkrævede regler trådte i kraft den 21. december 2012 (bekendtgørelse nr. 1281 af 14. december 2012). Ved, i dette lovforslag, tillige at indføre en bestemmelse om fysisk overdragelse sikres det, at forbrugeren har adgang til disse oplysninger på en nem og tilgængelig måde.

Bemyndigelsesbestemmelsen kan senere tænkes anvendt til at fastsætte lignende regler i forhold til salg af biocidmidler, særligt insektmidler.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I forbindelse med reglerne om autorisation og nægtelse/frakendelse af autorisation skal der i regi af Miljøministeriet oprettes et register over personer, der har en autorisation. Registeret er tilgængeligt for forhandlere af plantebeskyttelsesmidler, således at de ved salg af plantebeskyttelsesmidler

til professionel brug kan kontrollere, at kunden er i besiddelse af en gyldig autorisation og derfor lovligt kan købe disse midler. Der foreslås indført en gebyrordning, som skal finansiere omkostningerne vedrørende udvikling af database/register samt den efterfølgende drift og vedligeholdelse heraf. Registeret omfatter en IT portal/database med adgang for forhandlere af plantebeskyttelsesmidler til at finde oplysninger om autoriserede og for uddannelsesinstitutionerne til at indberette om udstedte uddannelsesbeviser. Etableringen af registeret forventes samlet at beløbe sig til ca. 3,5 mio. kr. De følgende år forventes driften af registeret at beløbe sig til ca. 0,3 mio. kr. årligt. Det giver samlet set en udgift på 4,4 mio. kr. i perioden 2014-2017.

Både etableringen og de fremadrettede årlige driftsomkostninger foreslås finansieret via en gebyrordning.

Miljøstyrelsen vil endvidere skulle bruge nogle ressourcer på at håndtere sager om nægtelse/frakendelse af autorisationer. Det er dog ikke forventningen, at Miljøstyrelsen skal træffe afgørelse herom i et stort antal sager.

Regler om opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg til private medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

Skærpelsen af bødeniveauet medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser af væsentlig betydning for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Alle personer, der er i besiddelse af et sprøjtecertifikat eller sprøjtebevis inden de nye reglers ikrafttræden, skal indsende kopi af deres certifikat/bevis til Miljøstyrelsen med henblik på at blive registreret i databasen. Kravet om indsendelse af sprøjtecertifikat eller sprøjtebevis betragtes som en mindre administrativ byrde for erhvervet.

Det foreslås, at der indføres et gebyr på ca. 200 kr. for udstedelse af autorisationer, som skal betales af den, der søger autorisation.

Den samlede opstartsomkostning ved at få udstedt en autorisation anslås til ca. 4,4 mio. kr. for erhvervslivet fordelt på de første 4 år (2014-2017) efter overgangen til de nye regler.

De foreslåede regler om opbevaring af plantebeskyttelsesmidler forventes at medføre ekstraomkostninger for erhvervslivet. Det nye krav om fysisk overdragelse vil betyde, at plantebeskyttelsesmidlerne skal opbevares bag disk, i aflåst skab eller på lager hos forhandleren. Udgifterne hertil skønnes at være en engangsudgift på i størrelsesordenen 10.000 kr. per forhandler til indretningsmæssige ændringer. For langt størsteparten af salgsstederne vil kravet kræve begrænsede eller ingen ændringer. For andre vil det være mere omfattende.

Der findes ikke en opgørelse over antallet af forhandlere af plantebeskyttelsesmidler til salg til private haveejere. Der skønnes at være omkring 700 planteskoler/havecentre og byggemarkeder og ca. 3.000 dagligvarebutikker, der sælger sådanne plantebeskyttelsesmidler. Herudover kommer far-

vehandlere og andre butikker. Der skønnes samlet set at være maksimalt 4.000 butikker, der sælger plantebeskyttelsesmidler alene til private. Det vurderes, at antallet vil falde væsentligt, når der indføres krav om, at der skal være en medarbejder, der har en autorisation for at kunne sælge og rådgive om brugen af plantebeskyttelsesmidler i private haver.

Den samlede udgift anslås på ovennævnte baggrund til ca. 20 mio. kr. i engangsomkostninger hos virksomhederne til etablering af lovpligtig disk eller aflåst skab. Dette skøn er baseret på en halvering af det nuværende antal butikker, da en del forhandlere som nævnt i praksis vil vælge ikke længere at forhandle plantebeskyttelsesmidler og derfor ikke vil have omkostninger til omstilling.

Der vurderes endvidere at være en løbende meromkostning for forhandlerne i forhold til den ændrede håndtering i salgssituationen. Det er vanskeligt at vurdere omfanget af den ændrede håndtering, men hvis denne fastsættes til ½ time per forhandler per åbningsdag i 300 åbningsdage (til 150 kr. i timen) giver det en samlet meromkostning hos forhandlerne på 45 mio. kr. årligt.

Skærpelsen af bødeniveauet rammer alene dem, der importerer, besidder eller anvender ulovlige plantebeskyttelsesmidler, og medfører således ingen økonomiske eller administrative omkostninger for erhvervslivet ved lovlig adfærd.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for borgere

Forslaget har ingen eller kun ubetydelige økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes samlet set at påvirke miljøet positivt.

Reglerne om nægtelse/frakendelse af en autorisation forventes at virke præventivt og dermed mindske ulovligheder ved import og anvendelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler, der ikke er godkendt til brug i Danmark.

Kravet til opbevaring af bekæmpelsesmidler i forbindelse med salg til forbrugere (selvbetjeningsforbud) vil medføre direkte kontakt med forbrugerne og dermed give mulighed for at kunne rådgive om korrekt anvendelse af plantebeskyttelsesmidler samt reducere sundheds- og miljörisici. Desuden forventes reglerne om opbevaring at resultere i en mindre reduktion i forbruget af plantebeskyttelsesmidler hos private haveejere.

Strengere straffe kan virke præventivt ved, at overtrædelse af reglerne giver en større økonomisk konsekvens og derfor et incitament til at overholde reglerne.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vedrører elementer om uddannelse og om tildeling, fornyelse og inddragelse af certifikater (artikel 5) og krav vedrørende salg af pesticider (artikel 6, stk. 1 og 2) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en

bæredygtig anvendelse af pesticider (rammedirektivet), jf. også lov nr. 294 af 11. april 2011 - Lov om ændring af lov om kemiske stoffer og andre produkter og forskellige andre love (Implementering af rammedirektivet om bæredygtig anvendelse af pesticider og ændringer som følge af plantebeskyttelsesmiddelforordningen og klassificeringsforordningen). Der henvises til lovforslag L 115, FT 2010-2011, 1. samling.

Lovforslagets § 1, nr. 7, implementerer artikel 28, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende nr. L 376 af 27. december 2006, side 36, (servicedirektivet). Den foreslåede bestemmelse skaber hjemmel til at dele registreringer om tjenesteydere med andre medlemsstater. Disse skal have adgang til de relevante registre om autoriserede erhvervsmæssige brugere og over autoriserede ansatte hos forhandlere.

De kommende bekendtgørelser vil også i øvrigt skulle indeholde de nødvendige regler, som krævet i servicedirektivet og i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005 nr. L 255, side 22 (anerkendelsesdirektivet).

Der er i dag bemyndigelser i kemikalielovens § 10 a og § 51 c til henholdsvis at fastsætte nærmere regler om tjenesteyderes forpligtelse til at give oplysninger til tjenestemodtagere (når det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser), og til at fastsætte regler om sagsbehandlingen, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser.

Lovforslaget indeholder ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Advokatrådet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Alttox, Andelsbolighavernes LO, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Astma-Allergi Forbundet, Bane Danmark, Biodynamisk Forbrugersammenslutning, Danmarks Almene Boliger, Branchearbejdsmiljørådet Jord til Bord, Brancheforeningen SPT, Centralorganisationen af industriansatte i Danmark CO-industri, Coop Danmark, Cowi, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Landbo ungdom, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Statistik, Danmarks Tekniske Universitet DTU Fødevareinstituttet, Dansk Akvakultur, Dansk Biavlerforening, Dansk Botanisk Forening, Dansk Energi Brancheorganisation, Dansk Erhverv, Dansk Gartneri, Dansk Golfunion DGU, Dansk Greenkeeper Forening, Dansk Industri, Dansk Juletræsdyrkerforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening DOF, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Planteværn, Dansk Skovforening, Dansk Vand- og Spildevandsforening, Danske Anlægsgartnere, Danske Biavlernes Landsforening, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Regioner, Danske Svineproducenter, Datatilsynet, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, Dong Energy, Dyrenes Beskyttelse, Ecostyle A/S, Ejendomsforeningen Danmark, Eurofins Danmark, Eurolab, Fagligt Fælles Forbund 3F, Fausol, Forbrugerrådet,

FORCE Technology, Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af fredningsformænd i Danmark, Foreningen af miljø-, plan- og naturmedarbejdere i kommunerne (ENVINA), Foreningen af rådgivende ingeniører, Foreningen af vandværker i Danmark, Foreningen Dansk Byøkologi, Foreningen for Danmarks Farve- og Lakindustri, Foreningen Private Golfbaner, Forskningscentret for Skov- og Landskab, Fri-luftsrådet, Fødevareøkonomisk Institut, Gartneri-, Land-, og Skovbrugets Arbejdsgivere, Gasa Nord Grønt, GEUS, Giftlinjen Bispebjerg Hospital, Godkendt Teknologisk Service GTS, Green Network, Greenpeace, Grøn Hverdag, Hedeselskabet, HSE Bureau Veritas, Håndværksrådet, ICROFS, IMS, Kolonihaveforbundet for Danmark, Kommunernes

Landsforening KL, KU Life, Københavns Energi, Københavns Kommune, Landbrug og Fødevarer, Landbrugsrådgivning Syd, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen Praktisk Økologi, Landsforeningen Økologisk Jordbrug, Lejernes Landsorganisation LO, Mortalin, Movia, NOAH, Orbicon, Parcelhusejernes Landsforening, PGA of Denmark, Roskilde Universitet RUC, Sammenslutningen af Danske Erhvervsbiavlere, Silvan, Spildevandsteknisk Forening, Syddansk Universitet, Tanaco, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Trafikselskaberne i Danmark, Trinol, Vandcenter Syd, Verdensnaturfonden, Videntretet for Landbrug, Økologisk Landsforening, Økologisk Rådgivning Gefion, Ålborg Universitet, Aarhus Universitet, Århus Vand.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angives omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angives omfang)
Økonomiske konsekvenser for Stat: Regioner: Kommuner:	Gebyrindtægter hos MST svarende til omkostninger til udvikling og drift af system	3,5 mio. kr. til udvikling af system i 2013-2014 samt 0,3 mio. i årlig drift. (samlet set 4,4 mio. kr. for perioden 2014-2017)
Administrative konsekvenser for Stat: Regioner: Kommuner:	Ingen	Er medregnet i de samlede økonomiske konsekvenser. Der skal træffes afgørelse om nægtelse/frakendelse af autorisation i få sager
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Opbevaring: 20 mio. kr. i engangsudgifter samt 45 mio. kr. årligt. Autorisation: Erhvervs-mæssige brugere (sprøjtecertifikat) og ansatte hos forhandlere. Samlet 4,4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Begrænset
Administrative konsekvenser for borgerne.	Ingen	Ubetydelig
Miljømæssige konsekvenser	Der forventes en positiv miljømæssig konsekvens ved lovforslaget	Ingen
Forholdet til EU-retten	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (rammedirektivet): § 1, nr. 3 i lovforslaget indgår som et element ved implementeringen af direktivets artikel 6, stk. 3. § 1, nr. 4 i lovforslaget indgår delvist ved	implementeringen af direktivets artikel 5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet): § 1, nr. 7 i lovforslaget implementerer direktivets artikel 28, stk. 7, i relation til kemikalieloven.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at fodnoten til loven suppleres med en henvisning til servicedirektivet som følge af den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 7.

Til nr. 2

Det foreslås, at henvisninger til § 38 e ændres til § 38 f. Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 3

Det foreslås at give miljøministeren mulighed for at fastsætte regler om opbevaring af bekæmpelsesmidler (dvs.

plantebeskyttelsesmidler og biocider) ved salg til forbrugere. Det forventes, at der ved udmøntningen af bemyndigelsen - der i første omgang forventes at vedrøre plantebeskyttelsesmidler - vil blive stillet krav om, at der sker en fysisk overdragelse af produktet fra forhandler til forbrugeren ved handlen (selvbetjeningsforbud). Formålet med bemyndigelsesbestemmelsen er således at give ministeren hjemmel til at fastsætte regler, der giver mulighed for en dialog om købet mellem sælger og den private forbruger. Det er vurderingen, at der med de nye regler vil ske et mindre fald i det samlede salg af plantebeskyttelsesmidler til brug i private haver og lign. Den private forbruger vil kunne opnå en øget viden om plantebeskyttelsesmidlerne efter en samtale om købet med den uddannede forhandler, og herefter i nogle tilfælde træffe beslutning om at ændre produktvalg hen i mod et mere miljøvenligt produkt.

Se i øvrigt de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.2.

Til nr. 4

Det foreslås med bestemmelsen i stk. 1 at give miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om autorisation som betingelse for at forhandle, erhvervsmæssigt anvende eller rådgive om anvendelse af bekæmpelsesmidler (dvs. plantebeskyttelsesmidler og biocidmidler). Bemyndigelsen foreslås således udvidet fra en ordning bygget op om erhvervelse af et uddannelsesbevis til indførelse af en autorisationsordning, ligesom der sker en udvidelse i forhold til de gældende regler, der kun har omfattet krav om bevis ved erhvervsmæssig anvendelse og krav til forhandlere om ansatte med bevis. Om den nærmere begrundelse for indførelse af en autorisationsordning og for den udvidede personkreds, der nu omfattes af bestemmelsen, henvises til afsnit 3.2.2. i de almindelige bemærkninger. I første omgang forventes dog kun fastsat regler om autorisation for dem, der anvender plantebeskyttelsesmidler erhvervsmæssigt, og for ansatte hos forhandlere. Der vil være relevante uddannelsesstilbud til rådighed for de to grupper.

Bemyndigelsen i forhold til kravet om, at forhandlere skal have tilstrækkeligt mange ansatte, der er autoriserede, svarer til gældende ret, bortset fra kravet om autorisation.

Erhvervsmæssig anvendelse (professionelle brugere) skal forstås i overensstemmelse med definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider (herefter rammedirektivet) artikel 3, stk. 1, nr. 1, som enhver person, der anvender bekæmpelsesmidler i forbindelse med sine erhvervsmæssige aktiviteter, herunder sprøjteførere, teknikere, arbejdsgivere og selvstændige i både landbrugssektoren og andre sektorer.

Forhandlere defineres i dansk ret og med udgangspunkt i rammedirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 2, som enhver fysisk eller juridisk person, der gør et bekæmpelsesmiddel tilgængeligt på markedet, herunder engroshandlere, detailhandlere, distributører og leverandører. Denne definition er indsat i bekendtgørelse om bekæmpelsesmidler.

Af bemærkningerne til lov nr. 294 af 11. april 2011 om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter og forskellige andre love (L 115, FT 2010-11, 1. samling) fremgår, at mikrodistributører ville blive undtaget fra reglerne om pligtig uddannelse til ansatte. Miljøministeriet har genovervejet dette og finder nu, at uddannelseskravet for ansatte hos forhandlere bør omfatte alle virksomheder, der beskæftiger sig med forhandling af plantebeskyttelsesmidler. Det bør således sikres, at alle forhandlere råder over den nødvendige ekspertise til at kunne yde professionel rådgivning om brugen af plantebeskyttelsesmidler generelt. En mikrodistributør er defineret, jf. Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, EU-Tidende nr. L 124, side 36. Ved mikrodistributør forstås en virksomhed, som beskæftiger under 10 personer, og som har en årlig omsætning eller en samlet årlig balance på ikke over 2 mio. EURO.

Rådgivere defineres i overensstemmelse med rammedirektivets artikel 3, stk. 1, nr. 3, som enhver person, der har erhvervet passende viden og rådgiver om bekæmpelse af skadegørere og sikker anvendelse af bekæmpelsesmidler professionelt eller kommercielt, herunder private selvstændige og offentlige rådgivningstjenester, handelsagenter, fødevareproducenter og detailhandlere.

Med bestemmelsen i stk. 2 foreslås ministeren bemyndiget til at fastsætte regler om autorisationsordningen. Det forventes, at udstedelse af autorisationer vil blive delegeret til Miljøstyrelsen med hjemmel i den gældende bestemmelse i lovens § 45.

Der forventes fastsat regler om, at autorisation alene forudsætter, at den pågældende har opnået et relevant bevis fra et uddannelsessted ved enten at have gennemført et kursus med tilhørende eksamen eller ved på anden vis end ved at gennemføre en særlig uddannelse har erhvervet sig fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse m.v., dokumenteret ved en eksamen.

Bestemmelsen i stk. 2, nr. 2, er i store træk identisk med den gældende § 38 b, stk. 4 (bemyndigelse til fastsættelse af kravene til uddannelsernes indhold m.v.). Det er præciseret, at der kan fastsættes regler om opnåelse og fornyelse af bevis og om generhvervelse af autorisation efter frakendelse. Det nærmere indhold af uddannelserne skal i overensstemmelse med rammedirektivets bilag 1 - under hensyntagen til deltagernes ansvarsområder og roller - omfatte en række nærmere angivne temaer, såsom relevant lovgivning, ulovlige plantebeskyttelsesmidler, farer og risici forbundet med anvendelse af disse midler, basisviden om strategier og metoder til integreret bekæmpelse af skadegørere og dyrkningsmetoder, midlernes påvirkning af menneskers sundhed og foranstaltninger til at minimere risici herfor. Derudover skal temaer såsom udnyttelse af lokale forhold, udbringningsudstyr, beredskabsforanstaltninger, særlig omhu i beskyttelsesområder, sundhedsovervågning, journalføring samt rapportering indgå i undervisningen. Regelgrundlaget skal så vidt muligt sikre, at undervisningen kvalitetssikres.

Med bestemmelsen i stk. 2, nr. 3, foreslås en bemyndigelse til at fastsætte regler om, at uddannelsesstederne digitalt

skal indberette oplysninger om udstedte uddannelsesbeviser straks efter udstedelsen med henblik på, at Miljøstyrelsen kan udstede autorisationer.

Med bestemmelsen i stk. 2, nr. 4, foreslås en bemyndigelse til at fastsætte regler om, at autorisation kan nægtes, hvis den pågældende er straffet efter kemikalieloven for grovere overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler, eller efter miljøbeskyttelsesloven for grovere overtrædelser af regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler. Der er her en formodning for, at ansøgeren ikke vil udøve virksomheden på forsvarlig måde eller ikke har reel vilje til at tage hensyn til miljøet og til at respektere den gældende lovgivning. Der forventes fastsat regler, hvor efter nægtelse kan ske for en periode af op til 5 år fra det tidspunkt, hvor personen ved dom eller vedtaget bødeforelæg er straffet. Miljøstyrelsens afgørelse kan indbringes for domstolene. Der henvises generelt til afsnit 3.2.2. i de almindelige bemærkninger.

I stk. 3 foreslås en bemyndigelse til at fastsætte regler om, at salg af bekæmpelsesmidler, der er godkendt til professionel brug, alene kan ske til personer, der har opnået en autorisation. Kravet er nødvendigt med henblik på at implementere artikel 6, stk. 2, i rammedirektivet. Artikel 6, stk. 2, fastsætter, at medlemsstaterne »træffer de nødvendige foranstaltninger, således at salg af pesticider, der er godkendt til professionel brug, begrænses til personer, der besidder et certifikat som omhandlet i artikel 5, stk. 2«. Bortset fra kravet om autorisation svarer bestemmelsen til den gældende § 38 b, stk. 6.

Den foreslåede stk. 4 om opkrævning af betaling til dækning af kursusudgifter svarer til den gældende § 38 b, stk. 5.

Som noget nyt foreslås det med stk. 5, at miljøministeren (i praksis Miljøstyrelsen) opretter og administrerer et elektronisk register over autoriserede. Det elektroniske register vil indeholde oplysninger om, hvem Miljøstyrelsen har autoriseret. Dette vil fremgå i form af navn og autorisationsnummer på den autoriserede. Det foreslås endvidere, at der gives offentlig adgang til det elektroniske register. Der kommer til at være et link til registeret fra Miljøstyrelsens hjemmeside www.mst.dk. Forhandlere, der sælger bekæmpelsesmidler til professionel brug, vil ved opslag i registeret kunne sikre sig, at køberne er autoriserede.

Samtidig foreslås miljøministeren i stk. 6 givet bemyndigelse til at fastsætte regler om betaling af gebyr til dækning af udgifterne til etablering og drift af autorisationsordningen, herunder til dækning af udgifterne til etablering og drift af et elektronisk register over autoriserede. Gebyret vil blive opkrævet fra de personer, der søger om autorisation.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 7 er i store træk identisk med gældende § 38 b, stk. 2 (om at også andre grupper - f.eks. rådgivere og forhandlere - skal have adgang til uddannelserne). Personer, der arbejder med rådgivning om plantebeskyttelsesmidler, vil kunne benytte sig af det uddannelses tilbud, der er målrettet ovennævnte to grupper (professionelle brugere og forhandlere). Om definitionen på rådgiver se ovenfor i dette afsnit.

Den foreslåede § 38 c, som er ny, omhandler betingelserne for frakendelse af en autorisation ved dom. Det er her en betingelse, at der straffes for overtrædelse af reglerne om plantebeskyttelsesmidler efter kemikalielovens § 59, stk. 2 (den almindelige strafs-kærpelesbestemmelse) eller efter tilsvarende regler, udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt. Med reglerne om plantebeskyttelsesmidler sigtes til samtlige regler i kemikalieloven eller regler udstedt i medfør af denne lov, som enten specifikt omhandler plantebeskyttelsesmidler, eller som er mere generelle bestemmelser, som tillige finder anvendelse på plantebeskyttelsesmidler.

Udover sådanne regler fastsat i medfør af kemikalieloven kan en autorisation ligeledes frakendes, når der straffes for overtrædelse af regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler efter den tilsvarende strafs-kærpelesbestemmelse i miljøbeskyttelsesloven (§ 110, stk. 3, 2. pkt.). De pågældende regler er i dag fastsat i bekendtgørelse om påfyldning og vask m.v. af sprøjter til udbringning af plantebeskyttelsesmidler og bekendtgørelse om syn af sprøjteudstyr, men frakendelse vil ligeledes kunne ske for overtrædelse af tilsvarende fremtidige regler på dette område.

Frakendelse foreslås efter stk. 1 at ske for et nærmere tidsrum fra 1 til 5 år alt afhængig af karakter og grovhed af den begåede overtrædelse.

Det foreslås i stk. 2, at retten ved kendelse kan bestemme, at der ikke må udøves den virksomhed, som kræver autorisation, under sagens behandling, og at kære ikke har opsættende virkning. Det foreslås endvidere, at en frifindende dom om frakendelse medfører, at forbuddet bortfalder, selv om dommen ankes.

Når en autorisation har været frakendt ved dom, foreslås det i stk. 3, at autorisationen kan generhverves efter frakendelsestidens udløb ved at leve op til de nærmere fastsatte krav herfor. Kravene vil komme til at fremgå af undervisningsbekendtgørelsen.

Se i øvrigt de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2. og 3.2.2.1.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af indsættelsen af en ny paragraf. Bestemmelsen var tidligere affattet som § 38 c.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af indsættelse af en ny paragraf. Bestemmelsen var tidligere affattet som § 38 e.

Til nr. 7

Der foreslås indsat en ny bestemmelse, hvorefter den, der fører et register over tjenesteydere, der er tilgængeligt for danske miljømyndigheder, skal stille dette til rådighed for myndigheder i andre EU/EØS-lande på samme vilkår. Bestemmelsen implementerer artikel 28, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december

2006 om tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet) i forhold til reguleringen i kemikalieloven. Denne implementering er nødvendiggjort af, at der nu – i første omgang - tilvejebringes et register over personer, der er autoriseret med henblik på erhvervsmæssig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler eller som ansat hos en forhandler af plantebeskyttelsesmidler. Oplysningerne i registeret vil efter anmodning blive gjort tilgængelige for andre medlemsstater i forbindelse med relevant sagsbehandling. Et eksempel herpå kunne være, at en person med en dansk autorisation søger sine kompetencer anerkendt i en anden medlemsstat, hvorefter denne medlemsstat har behov for at kontrollere de afgivne oplysninger fra ansøgeren.

Se i øvrigt de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2. og de specielle bemærkninger ovenfor til nr. 4.

Til nr. 8

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af, at pligten for uddannelsesinstitutionerne til at tilbyde undervisning m.v. fremgår af § 38 b, stk. 7.

Til nr. 9

§ 59, stk. 4, foreslås ændret, således at der ligesom efter gældende regler er hjemmel til at fastsætte regler om straf for overtrædelse af relevante pligter vedrørende uddannelse og autorisationsordninger udstedt i medfør af lovens bemyndigelsesbestemmelser (den foreslåede § 38 b, stk. 1-3), ligesom en henvisning til § 38 e foreslås indsat i konsekvens af, at den hidtidige § 38 c foreslås indsat som § 38 e.

Til nr. 10

Det foreslås, at der skal udmåles en skærpet straf under omstændigheder som beskrevet i lovens § 59, stk. 2, i sager om ulovlig markedsføring, anvendelse eller besiddelse af ulovlige plantebeskyttelsesmidler, hvor overtrædelsen er begået under udøvelse af erhverv. Udøvelse af erhverv skal forstås til forskel fra privat anvendelse. Under begrebet falder således også f.eks. en golfklubs anvendelse af et ulovligt middel på en golfbane, eller en kommunes anvendelse af et ulovligt middel på f.eks. et offentligt grønt areal.

Det følger af artikel 28 og 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009

om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, at markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler med visse undtagelser kræver en national godkendelse. Af § 35 i bekendtgørelse nr. 702 af 28. juni 2011 om bekæmpelsesmidler følger, at det som hovedregel er ulovligt at besidde et plantebeskyttelsesmiddel, som ikke er godkendt, og som ikke har en etiket affattet på dansk.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.1.1.2.

Til § 2

Loven foreslås at træde i kraft den 1. juli 2013. Dog foreslås indsat en bemyndigelse i stk. 2, hvorefter miljøministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for den foreslåede skærpede bødeudmåling, jf. lovforslagets § 1, nr. 10. Der er behov for denne bemyndigelse, da reglerne har sammenhæng til ændringen af afgiftsloven (lov nr. 594 af 18. juni 2012). Denne ændringslov ikraftsættes ved skatteministerens bestemmelse.

Med stk. 3 foreslås der en overgangsordning, som sikrer, at alle, der ønsker at anvende plantebeskyttelsesmidler erhvervsmæssigt, og som allerede har et gyldigt sprøjtecertifikat/sprøjtebevis, bliver autoriserede og fremgår af Miljøstyrelsens register over autoriserede personer inden den 26. november 2015, som er fristen efter rammedirektivet for, hvornår al salg af plantebeskyttelsesmidler til erhvervsmæssig anvendelse alene må ske til personer, som er autoriseret til at måtte sprøjte med plantebeskyttelsesmidler erhvervsmæssigt. Det er dog en betingelse for autorisationen, at personen ikke er straffet for grove eller gentagne overtrædelser af reglerne om plantebeskyttelsesmidler. Der henvises til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.2.

I stk. 4 foreslås det tilsvarende, at bestemmelsen om frakendelse af autorisation alene finder anvendelse på overtrædelser, der er begået efter ikrafttrædelsen af regler efter den foreslåede nye § 38 b om autorisationsordningen. Evt. lovovertrædelser, som måtte være begået forud for udmøntningen af bemyndigelsen i den foreslåede nye § 38 b (lovforslagets § 1, nr. 4) til at fastsætte regler om en autorisationsordning, kan således ikke medføre, at autorisation frakendes.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 23. Ministeren kan fastsætte regler om opbevaring af stoffer og blandinger, der skal klassificeres som farlige, af stoffer og blandinger, som skal godkendes efter § 33, og af plantebeskyttelsesmidler, som skal godkendes efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF.

§ 38 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at erhvervsmæssig anvendelse af bekæmpelsesmidler kun må foretages af personer med bevis for at have modtaget undervisning i eller på anden vis at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af disse midler.

Stk. 2. Uddannelsesinstitutioner m.v., som tilbyder undervisning og udstedelse af beviser i overensstemmelse med stk. 1, skal tillige give rådgivere og forhandlere adgang hertil.

Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om, at forhandlere skal have ansatte, der kan dokumentere at have modtaget undervisning i eller på anden vis at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af bekæmpelsesmidler, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af det i stk. 1 og 2 nævnte bevis.

1. I fodnote 1 til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2003, nr. L 66, side 26,«: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, nr. L 376, side 36,«.

2. I § 10, stk. 1, § 39, to steder i § 39 a, § 48, stk. 4, og § 59, stk. 1, nr. 7, ændres »§ 38 e« til: »§ 38 f«.

3. I § 23, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren kan herunder fastsætte regler om opbevaring af bekæmpelsesmidler ved salg til forbrugere.«

4. §§ 38 b og 38 c ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 38 b. Miljøministeren kan fastsætte regler om autorisation som betingelse for at forhandle, erhvervsmæssigt anvende eller rådgive om anvendelse af bekæmpelsesmidler, og om at forhandlere skal have ansatte, der er autoriserede.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om autorisationsordningen, herunder om:

1) at autorisation forudsætter bevis for at have modtaget undervisning i eller på anden vis at have fyldestgørende viden om miljø- og sundhedsmæssig forsvarlig anvendelse af bekæmpelsesmidler,

2) kravene til undervisningens indhold m.v., om opnåelse og fornyelse af beviset og om generhvervelse af autorisation efter frakendelse,

3) at uddannelsesinstitutioner m.v., som udsteder beviser, straks efter udstedelsen skal foretage digital indberetning til miljøministeren om personer, der har opnået bevis, og

4) at en autorisation kan nægtes, hvis den pågældende er straffet efter § 59, stk. 2, eller efter be-

Stk. 5. Der kan opkræves betaling til dækning af kursusudgifterne ved undervisningen, i det omfang udgifterne ikke dækkes af forskellige tilskudsordninger til undervisning.

Stk. 6. Ministeren fastsætter regler om, at salg af bekæmpelsesmidler, der er godkendt til professionel brug, kun må ske til personer, der besidder et bevis som beskrevet i stk. 1 og 2.«

stemmelser, udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt., for overtrædelse af regler om plantebeskyttelsesmidler eller efter bestemmelser, udstedt i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse for overtrædelse af regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler.

Stk. 3. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at salg af bekæmpelsesmidler, der er godkendt til professionel brug, kun må ske til personer, der er autoriserede efter regler udstedt i medfør af stk. 2.

Stk. 4. Der kan opkræves betaling til dækning af kursusudgifterne ved undervisningen, i det omfang udgifterne ikke dækkes af forskellige tilskudsordninger til undervisning.

Stk. 5. Miljøministeren fører et offentligt tilgængeligt elektronisk register over autoriserede.

Stk. 6. Miljøministeren kan fastsætte regler om betaling af et gebyr til dækning af udgifterne til etablering af autorisationsordningen.

Stk. 7. Uddannelsesinstitutioner, som tilbyder undervisning og udstedelse af beviser i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af stk. 2, skal tillige give andre, der ikke er underlagt krav om autorisation, adgang hertil.

§ 38 c. Den, der ved dom straffes for overtrædelse af regler om plantebeskyttelsesmidler efter § 59, stk. 2, eller efter bestemmelser, udstedt i medfør af § 59, stk. 4, 2. pkt., eller for overtrædelse af regler om sprøjteudstyr og indretning af vaskepladser m.v. til plantebeskyttelsesmidler efter bestemmelser, udstedt i medfør af § 110, stk. 3, 2. pkt. i lov om miljøbeskyttelse, kan ved dommen frakendes en autorisation, der er meddelt efter regler udstedt i medfør af § 38 b, for et nærmere tidsrum fra 1 til 5 år.

Stk. 2. I sager som nævnt i stk. 1 kan retten ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, som kræver autorisation. Det kan i kendelsen bestemmes, at kære ikke har opsættende virkning. Af siges der med hensyn til frakendelse af autorisation en frifindende dom i sagen, bortfalder forbuddet, selv om dommen ankes.

Stk. 3. Har en autorisation efter stk. 1 været frakendt, er opnåelse af autorisation efter frakendelsestidens udløb betinget af, at vedkommende på ny

§ 38 c. Ministeren kan fastsætte regler om, at den ansvarlige for en ejendom, hvorpå der erhvervsmæssigt anvendes bekæmpelsesmidler, skal føre journal over brugen af disse midler.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal indgå i den i stk. 1 nævnte journal.

§ 38 e. Enhver producent eller importør af et stof, en blanding eller en anden vare skal være i besiddelse af dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de krav, der er fastsat i denne lov, i regler fastsat i medfør heraf og i EU-forordninger om de stoffer, blandinger og varer, der er omfattet af loven. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til dokumentationen.

Stk. 2. Enhver producent, der sælger et stof eller en blanding, og enhver importør af et stof eller en blanding skal være i besiddelse af følgende oplysninger om stoffet eller blandingen:

- 1) Handelsnavn eller -navne,
- 2) kemisk navn,
- 3) mængden, som importeres eller sælges, og
- 4) for blandinger: kemisk navn for indholdsstofferne og vægtprocent for de indholdsstoffer, der er klassificeret som farlige eller på anden måde er reguleret.

Stk. 3. Hvis det viser sig umuligt for en importør at skaffe oplysninger, der er nævnt i stk. 2, er det tilstrækkeligt, hvis oplysningerne er indsendt til det fælles register for Beskæftigelsesministeriet og Miljøministeriet for stoffer, materialer og produkter (Produktregisteret) og importøren har fået en bekræftelse herpå fra Produktregisteret, jf. dog stk. 1, § 10, stk. 1, og § 19.

Stk. 4. Oplysninger som nævnt i stk. 1-3 skal efter anmodning udleveres til miljøministeren eller tilsynsmyndighederne.

opnår autorisation efter regler, udstedt i medfør af § 38 b, stk. 1 og 2.«

5. § 38 e ophæves og i stedet indsættes i kapitel 7:

»**§ 38 e.** Ministeren kan fastsætte regler om, at den ansvarlige for en ejendom, hvorpå der erhvervsmæssigt anvendes bekæmpelsesmidler, skal føre journal over brugen af disse midler.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal indgå i den i stk. 1 nævnte journal.«

6. Efter § 38 e indsættes i *kapitel 8*:

»**§ 38 f.** Enhver producent eller importør af et stof, en blanding eller en anden vare skal være i besiddelse af dokumentation for, at stoffet, blandingen eller varen opfylder de krav, der er fastsat i denne lov, i regler fastsat i medfør heraf og i EU-forordninger om de stoffer, blandinger og varer, der er omfattet af loven. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om kravene til dokumentationen.

Stk. 2. Enhver producent, der sælger et stof eller en blanding, og enhver importør af et stof eller en blanding skal være i besiddelse af følgende oplysninger om stoffet eller blandingen

- 1) handelsnavn, eller -navne,
- 2) kemisk navn,
- 3) mængden, som importeres eller sælges, og
- 4) for blandinger: kemisk navn for indholdsstofferne og vægtprocent for de indholdsstoffer, der er klassificeret som farlige eller på anden måde er reguleret.

Stk. 3. Hvis det viser sig umuligt for en importør at skaffe oplysninger, der er nævnt i stk. 2, er det tilstrækkeligt, hvis oplysningerne er indsendt til det fælles register for Beskæftigelsesministeriet og Miljøministeriet for stoffer, materialer og produkter (Produktregisteret) og importøren har fået en bekræftelse herpå fra Produktregisteret, jf. dog stk. 1, § 10, stk. 1, og § 19.

Stk. 4. Oplysninger som nævnt i stk. 1-3 skal efter anmodning udleveres til miljøministeren eller tilsynsmyndighederne.«

7. Efter § 51 c indsættes i *kapitel 10*:

§ 59. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der 1)-5) (Udelades)

6) undlader at tilbyde undervisning og udstedelse af beviser efter § 38 b, stk. 2,

Stk. 4. I regler og forskrifter, der udstedes i medfør af § 4 a, § 7 a, § 7 b, § 10, stk. 4 og 5, § 10 a, § 15 c, § 22, stk. 2-4, § 22 a, § 22 b, § 22 c, § 23, § 24, stk. 4, § 26, § 27, § 30, § 30 a, § 30 b, § 30 c, § 30 e, § 31, § 32, § 32 a, § 32 c, § 33, stk. 3 og 8, § 35, stk. 6, § 36, stk. 2, § 37, § 38, stk. 3, § 38 a, § 38 b, stk. 1, 3, 4 og 6, § 38 c, § 38 d, § 39, § 39 b, § 41, § 42, § 42 a, § 43, § 43 a og § 47 a, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i 2 år under omstændigheder som beskrevet i stk. 2.«

Stk. 6. Er der ved en lovovertrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel, selv om der ved overtrædelsen ikke er voldt skade på miljøet eller sundheden eller fremkaldt fare derfor. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved udmåling af bøde, herunder en eventuel til lægsbøde.

»§ 51 d. Den, der fører et register over tjenesteydere, der er tilgængeligt for danske miljømyndigheder, skal stille dette til rådighed for myndigheder i andre EU/EØS-lande på samme vilkår.«

8. I § 59, stk. 1, nr. 6, ændres »§ 38 b, stk. 2« til: »§ 38 b, stk. 7«.

9. I § 59, stk. 4, ændres »§ 38 b, stk. 1, 3, 4 og 6, § 38 c« til: »§ 38 b, stk. 1-3«, og efter »§ 38 d,« indsættes: »§ 38 e,«.

10. I § 59 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»*Stk. 6.* Under omstændigheder som beskrevet i § 59, stk. 2, udmåles en skærpet straf i tilfælde af markedsføring eller anvendelse af ikke godkendte plantebeskyttelsesmidler i strid med artikel 28 og 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelsen af erhverv. Det samme gælder ved overtrædelse af reglerne om besiddelse af plantebeskyttelsesmidler fastsat i medfør af lovens § 4 a.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 7.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2013, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Miljøministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 10.
[Og overgangsbestemmelser]